

ТИСЯЧІ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРОТИСОВЕТСЬКІЙ МАНІФЕСТАЦІЇ У ВАШИНГТОНІ

Вашингтон (мс) — Ініціатива Українського Конгресового Комітету Америки відзначити 40-ліття зорганізованого голоду на Україні, знайшла широкій відгук серед української громади в ЗСА. Згідно з поліційними обшуками, біля чотирьох тисяч представників українських Церков, організацій, старших і головної молоді зібралися у полудневних годинах 26-го травня біля пам'ятника Тарасові Шевченку в Вашингтоні, щоб тут висловити протест проти політичної репресії в Україні. До Вашингтону прибули представники українських громад з таких далеких містечок, як Малайя, Міннеаполіс, Чикаго, Клівленд, Детройт та ін., щоб тут разом зі своїми земляками з ближчих до Вашингтону стейт під проводом ієрархів українських Церков і свого найвищого громадського керівництва виступити в обороні прав українського народу. Особливе значення цієї всенародної маніфестації у Вашингтоні в тому, що вона відбулася якраз напередодні приїзду до ЗСА Леоніда Брежнєва, представника совєтського режиму, який є відповідальний за злочини геноциду в Україні в 30-х роках та який продовжує, що саму народобиттєву політику під сучасну пору.

Завданням цієї маніфестації є привернути увагу американських громадян на негуманітні методи, що їх вживав Сталін і Комуністична партія Совєтського Союзу з метою встановити комуністичне суспільство під володінням Росії. — говорив сенатор Павло Юзик з Канади, головний промовець на цій маніфестації. «Хай це відзначування річниці страшеного голоду в Україні буде сумною, але водночас і по важкою пригадою про те, що комунізм — заперечує і руйнує людські цінності, демократію і свободу, встановлюючи брутальну диктатуру і тоталітарний режим з кінцевою метою захопити владу над світом. Американським громадянам треба нагадати також про те, що сучасні совєтські правителі продовжують політику геноциду і колоніалізму в Україні з допомогою насильної русифікації, переслідувань, арештувань, заслання і примушування у закладах для божевільних інтелектуалістів, які обороняють права людини, руйнування українських Церков та переслідування їхніх релігійних провідників».

«Згадунок минуле, мусимо гідити у майбутнє»

Відкриваючи маніфестацію і з'ясовуючи її мету, президент Українського Конгресового Комітету Америки проф. Лев Добрянський промовляв, що українська громада зібралася у Вашингтоні не тільки для того, щоб згадати минуле, але також щоб встановити над сучасним станом в Україні та над тим, що і як нам робити у майбутньому. Поневолення України Росією не закінчилося, політика терору не припинилася і це має зумовити нашу постану і нашу настанову. Навч. ілюстрацією для цих його слів був лист сенатора Джеймса Девітса, в якому сенатор вказував на українців і нині в СССР і на намагання Москви знищити основні права людини. Спільний фронт переслідуваних совєтським режимом в обороні прав людини і нації буде найкращою відповіддю на совєтську геноцидну політику.

Маніфестація почалася о год 1 по полудні. Не зважаючи на зливу погоду і дощ, площу перед пам'ятником Шевченка заповнили тисячі

ПЕРВОІЄРАРХ У ЦЕРКВИ СТАВ ПОЧЕСНИМ ГРОМАДЯНИНОМ СТЕЙТУ ВІСКАНСИН ТА МІСТА МІННЕАПОЛІСУ

Міннеаполіс (М. Д. — телефоном). — Перебування Блаженнішого Первоієрарха УКЦеркви Кардинала Йосифа Сліпого в днях 22 і 23 травня ц. р. набрало характеру стейтової події. Губернатор Венделл Андерсон проголосив 23 травня 1973 р. Днем Кардинала Йосифа Сліпого у стейті Віскансин. Проклямацію цього дня, написану на плиті, з малою стейту Віскансин, вручив губернатор Блаженнішому на святковому бенкеті, який відбувся увечері 23 травня в одному з найбільших місцевих готелів в приватності 610 осіб. Водночас із цим губернатор вручив Блаженнішому також грамоту почесного громадянина стейту Віскансин. Посадник міста Чарльз Стенвіч у своїй промові, проголосивши відповідною грамотою Блаженнішого почесним громадянином м. Міннеаполісу, вручив йому символічне відзначення «любові миру». І губернатор і посадник вітали Блаженнішого у своїх промовах з найбільшою повагою і пошаною. На бенкеті від місцевої Римско-Католицької дієцезії вітали Блаженнішого єпископ — помічник Преосвященного Роч, а сам архієпископ Ст. Полл був присутній на вчорашній архієрейській св. Літургії попереднього дня в церкві св. Константина. Від української організації громади і мирян промовляв д-р Іван Дорошак. Привітання від Ради Українських Організацій ЗСА за Патріархат Помісної Української Католицької Церкви передав її секретар Микола Денисюк. Від канадської української католицької митрополії промовляв на бенкеті Владика Кир Ізидор Воронський. Головним промовцем під час привітання Первоієрарха був чикагський єпископ Кир Ярослав Габро, проголосивши відзначення місцевого пароха о. шамб. д-ра С. Кнаппа почесним крестоносцем, якому учасники бенкету зробили велику овацію з нагоди цього відзначення.

Блаженніший Йосиф у своїй промові дуже високо оцінив невелику численність українців в США, але в той же час вказав на велику загрозу для вільного світу. На закінчення, конгресмен Дервінський висловив впевненість, що недалекий той час, коли також українці будуть гідними громадянами США. (Закінчення на стор. 4-й)

Парох о. шамб. С. Кнапп у своїй промові в церкві із зворушенням промовляв до особливо щасливих дітей, які свята Причастя прийняли з мученимих рук нашого Ієрофаніа віри. Блаженніший промовляв з великою батьківською теплотою до своїх першопричасників, для яких масштат патріаршої постації залишився в пам'яті на ціле життя.

Після св. Літургії відбувся в парафіяльній аудиторії спільний снідачок для першопричасників, для молоді і для батьків. При вході до аудиторії вітали Блаженнішого Надя Козак від шкільної молоді, а Анна Гавриш і Орест Татарин від молоді парафії, Пласти і СУМА. Перед снідачком д-р М. Козак представив Блаженнішому у своєму слові стан парафії молоді. Організація Української Католицької Молоді при парафії св. Кон-

(Закінчення на стор. 5-й)

ПРИДІЛЕННЯМ \$16,800.00 НА НАР. ЦІЛІ ТА \$10,000.00 НА СТИПЕНДІЇ ДЛЯ МОЛОДІ, СХВАЛЕННЯМ БАГАТОМІЛЬЙОНОВОГО БЮДЖЕТУ ТА ІНШИМИ УХВАЛАМИ ДЛЯ ДОБРА ОРГАНІЗАЦІЇ І ГРОМАДИ, ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС ЗАКІНЧИВ СВОЇ РІЧНІ НАРАДИ.

ПОСТАНОВИ, РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНСОЮЗУ

Головний Уряд Українського Народного Союзу у висліді своїх річних нарад, що відбулися на Союзі в тиждень від 21 до 25-го травня 1973 р., схвалив ряд постанов, резолюцій і рекомендацій, що їх запропонували поодинокі Комісії та поодинокі головні виконавчі урядовці. Склад цих Комісій вже був проголошений у попередніх повідомленнях про ці річні наради і цей склад знову буде повторений в офіційному протоколі з Річних Нарад, який буде проголошений незалежно разом із офіційним текстом усіх рішень і ухвал. Текст поданих нижче постанов і резолюцій приготував на підставі одержаних текстів та магнетичних записів та передав редакції заступник головного передсідника і рекордний секретар Володимир Сохан. Подано їх у такому порядку, в якому згадували поодинокі Комісії. Не включені в технічних причин тут постанови і ухвали запропоновані комісіями стипендіальною, статутною і культурною. Вони будуть проголошені окремо.

НАШ НАРІД, НАШІ КРАЇНИ, НАША ГРОМАДА І НАША УСТАНОВА

(ПОСТАНОВИ І УХВАЛИ, ЗАПРОПОНОВАНІ КОМІСІЄЮ ПУБЛІЧНИХ ЗВ'ЯЗКІВ І ПРЕСИ)

І. НАШ НАРІД

1. Головний Уряд Українського Народного Союзу, віддаючи Українській Народній виступаючій йому свідомості і свою гордість з його відданості ідеалам волі, справедливості і народоправства та його невпинним змаганням за їх здійснення на окупованій ворогом і поневоленій рідній землі, заявляв свій неперорний духовний зв'язок з цим народом, кисть від кисти і кров від крові якого ми походимо. Зокрема висловлюємо наш подив і нашу повну підтримку цьому нашому народові, який навіть в найтрудніших обставинах поневолення, переслідувань і гніту та терору з боку окупаційного окупаційно-москвинського режиму та його вислужників, виявляв свою живучість і творить неперорний духовно-культурний вартості, збагачуючи ними вселюдську скарбницю. Наш окремий подив та повну підтримку висловлюємо тим нашим братам і сестрам в Україні, зокрема українським інтелектуалам, які каруються по совєтських в'язницях і концентраційних таборах та на каторжних працях за їхню оборону найчесніших людських прав свого народу.

2. Найгостріше протестуємо і засуджуємо продовження і посилення комуністично-москвинського окупаційного режиму порушення, нехтування і заперечування визнання усіх цивільно-громадянських і національних прав та закликаємо всіх наших членів, разом з усією нашою громадою та нашими співгромадянами, виявляти наше обурення і наш протест проти цих народобиттєвих переслідувань не тільки нашими демонстраціями і публікаціями, але й належними заходами перед урядами наших країн, З'єднаних Стейтів Америки і Канади, щоб вони своїми дипломатичними інтервенціями та торговельними санкціями домоглися пошанування людських прав в Україні та інших поневолених червоною Москвою країнах.

3. Головний Уряд УНС вітає і аплодує заходи, що їх в обороні переслідуваних в Україні самі поробили та запропонували громаді наші періодичні публікації.

ІІ. НАШІ КРАЇНИ

1. Головний Уряд Українського Народного Союзу потверджує свої попередні постанови і заклики до всіх своїх членів, щоб вони брали найактивнішу участь у житті своїх країн, З'єднаних Стейтів Америки і Канади, та продовжували і розгортали свій багатобічний вклад в їх ріст і розвиток.

2. Головний Уряд УНС, навізуючи до своїх минулорічних постановів в цій справі, зокрема закликає все своє членство в ЗСА активно включитися у нашу власну та загально-американську підготовку до ймовірного відзначення 200-річчя Американської Незалежності в 1976-му році, включаючи в це власні публікації та підтримку запланованих уже інших видань з історії українського поселення в ЗСА та українського вкладу в їх розвиток.

3. Головний Уряд УНС всеціль схвалює і підтримує піонерські та найбільш творчі і надійні заходи Уряду і Народу Канади відносно поступового переведення в життя засад і принципів багатокультурності країни. Ми пишасмо тим, що провідну і часто ініціативну роль в цих заходах грас наш заступник головного передсідника на Канаду, сенатор Павло Юзик.

ІІІ. НАША ГРОМАДА

1. Головний Уряд Українського Народного Союзу потверджує свої дотеперішні рішення і заклики до своїх членів у ЗСА і Канаді, щоб вони продовжували світлі традиції нашої установи у зберіганні нашої національної ідентичності та давали максимальний вклад у розвиток нашої церковно-релігійної, суспільно-громадської, культурно-виховної, економічної та всіх інших діянок життя наших поселень у цих країнах. Головний Уряд зокрема закликає своїх членів усіми своїми силами і засобами підтримувати наші центральні репрезентації, Комітет Українців Канади та Український Конгресовий Комітет Америки, обстоюючи в них ті ідеали і принципи, що лягли в основу і є базою діяльності Українського Народного Союзу.

2. Головний Уряд УНС з новими надіями стверджує постійно збільшувати і поширювати участь нашої молоді в поодиноких діянках нашого життя і активності та закликає своїх членів завжди і при кожній нагоді давати цю

(Закінчення на стор. 3-й)

Союзівка, Кергоуексон. — Приділенням \$16,800.00 на різні народні цілі, признанням \$10,000.00 на стипендії для української молоді, схваленням преліминарного бюджету на цей рік, який передбачає \$5,500,000.00 прибутків та \$4,873,500.00 витрат, що включають уже також кошт перенесення бюр УНСОюзу і «Свободи» до нових приміщень, як і схваленням цілого ряду постанов, резолюцій і рекомендацій для добра організації і громади. Головний Уряд Українського Народного Союзу завершив тут минулої п'ятниці, 25-го травня, в полудневних годинах своїй щорічній річній нараді, закінчуючи її традиційно співом українського національного гімну «Ще не вмерла України». Народами, як уже інформовано, проводили на злітку головний передсідник Йосиф Лисогір та заступник головного передсідника проф. Іван Телюк, заступник головного передсідника на Канаду сен. Павло Юзик, заступник головного передсідника пані Марія Душини та заступник головного передсідника і рекордний секретар Володимир Сохан, а протоколював головний секретар д-р Ярослав Падюк. Кінцею п'ятниці наради започатковано зголошенням відповідних резолюцій і рекомендацій екзекутивним у р я доцями. Над кожним із зголошених проєктів відбулися дебати й опісля їх схвалено. Багато уваги віддано справі нового бюджету, що його в імені очолюваної ним Фінансової Комісії запропонував голова цієї Комісії мгр Іван Винник. Представлений ним в подробицях бюджет передбачав в цьому році \$5,500,000.00 прибутків та \$4,873,500.00 витрат. Фінансова Комісія також запропонувала пожертви на народні цілі на загальну суму \$16,800.00. Прокт бюджету, після дебату, був схвалений однодушно. Багато різних пропозицій, рекомендацій і резолюцій запропоновано та обмірковано опісля ще в передбачений порядок наради точці «Різне». Між іншим рішечо створити ще одну Комісію для справ старших громадян і до неї ввійшли (в позбученому порядку) почесні члени Головного Уряду: Володимир Гріняк, Володимир Дідик, Іван В. Іванчук, Іж. Степан Куропаль, Роман Слободян та пані Марія Демидчук. Після вичерпання порядку наради, їх короткий огляд подав у своєму заключному слові головний передсідник Йосиф Лисогір, звертаючи увагу на ряд актуальних проблем, які ще стоять перед УНСОюзом та які треба поладити протягом одного уже передконвенційного року, що буде рівночасно 80-літтям УНСОюзу. Всі ці проблеми не будуть, цим же проблемати, як нам покласти нашу працю та наші зусилля постійно збільшувати кількість членства УНСОюзу. Перед нами поклали трудності, але ще більш і поважні вимоги на дальший ріст і розвиток нашої великої установи, в найкращому інтересі нашого членства, нашої громади і нашого народу — закликає своє слово головний передсідник Й. Лисогір.

Після закінчення наради та полуденку, члени Головного Уряду різноманітними комунікативними засобами та різними шляхами виїхали до Вашингтону, щоб взяти участь у всенародній жалобній маніфестації у 40-річчя головної облоги України.

Д-Р ЮРІЙ КУШНІР ОЧОЛИВ ГОЛОВНУ УПРАВУ УЛТ ПА

Союзівка, Кергоуексон (РС). — Д-р Юрій Кушнір, дотеперішній президент-елект був обраний на голову Головної Управи Товариства Лікарського Товариства Північної Америки в результаті 15-тих з черги загальних зборів — з'їзду цього професійного товариства, що відбулися на цій оселі Українського Народного Союзу в Кетсільських горах з кінцем минулого тижня від 26 до 28-го травня. В зборах з'їзду взяло участь 350 осіб, в цьому 88 делегатів і членів Головної Управи, які разом репрезентували понад 600 членів УЛТ ПА, зорганізованих у 15 Відділах в ЗСА і Канаді. Крім делегатів, були ще й поодинокі члени Т-ва, разом усіх 120 лікарів, між ними й гості з Європи, проф. д-р Василь Плісць з дружиною — лікаркою, який очолює тепер редакційну колегію Лікарського Альманаху та є медичним редактором Енциклопедії Українознавства в українській і англійській мовах. Зборами проводила Президія в складі: д-р Ярослав Вовсіда — голова, д-р Роман Курковський і д-р Анатолій Литваківський — заступники та д-р Теофіл Демус і мгр Михайло Головатий секретарі. Звіт із праці за дорічну каденцію склали члени Головної Управи з головою д-ром Олегом Волянським у провіді. Обрано нові керівні органи, до яких увійшли: д-р Юрій Кушнір — президент, д-р Ахіль Хрестовський — президент-елект, д-р Василь Кіналь, д-р

НТНП В КАНАДІ ВІДЗНАЧИТЬ 100-РІЧЧЯ

Торонто. — Заходами управи Канадського Наукового Товариства ім. Шевченка в неділю 3 червня в Торонто буде відзначено 100-річчя з дня утворення Наукового Товариства ім. Шевченка в Україні, а також 25-річчя канадського Відділу НТНП. Сесією проведуть д-р В. Мацьків. Доповідь прочитають: д-р В. Стебелський, д-р Я. Славутин, Іж. Леонід Вертинський та д-р П. Біланюк. Підсумки сесії проведуть д-р Я. Рудницький.

«ЗЕМЛЯ»

(Галерея українського мистецтва при Українському Православному Осередку в Вавид Бруку, Н.Дж. ЗСА)

Олія Богдана Певного

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$24.00, на пів року — \$12.50, на 3 місяці — \$6.50. Для членів УНАО 65% м.с. за кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Сумнівна теорія

Ще під час холодної війни Заходу із Соведами англійський історик Арнольд Тойнбі виступив із теорією, що російський комунізм затривав свій екстремістичний воєнничий характер, при чому Тойнбі поклався на два історичні прецеденти: що в середньовіччі християнство теж був воєнничим та віс хрестоносні походи і що мусульманізм у своєму місіоністському фанатизмі дійшов до під знаком пімисця під мурів Відня, а від африканського узбережжя по черзі до Іспанії до Піреней.

Ця теорія Тойнбі знайшла собі прихильників у усіх тих, хто переконаний, що більшовизм уже "змінив" і далі "змінюється". Мовляв, першої доби, "воєнного комунізму", коли людей стріляли на вулицях, не можна рівняти з "відлігом", яка настала за Хрущова, і ставлення верхівки компартії СРСР до західного капіталістичного світу з часу гасла "ми вас утробимо" не можна рівняти з промовою Брежнєва при його відліті з Бонну минулого тижня.

Але непорушним залишився сумнів: чи це зміна характеру російського комунізму, чи тільки зміна його тактики? Довга низка фактів із внутрішньої і закордонної політики Москви свідчать про те, що по суті не зайшло ніякої зміни: навіть у тих нарадах в Бонні Брежнєв ані на крок не поступився зі становища, що Західний Берлін мусить залишитися під доменом 4-ох великодержав без будь-якого політичного зв'язку з Західною Німеччиною. Коли в Мадриді комуністичний прем'єр Імре Надь, а в Чехо-Словаччині Дубчек хотіли надати комуністичному режимові "людяного обличчя" — Москва здригнулася і обидві спроби танками. Відносини в СРСР дійшли до стану, що його скарактеризував один тамтешній громадянин українському туристові з Америки: "Робіть щось, бо нас душать!"

Трудно сказати, що буде за десятки років. Поки що всі знаки на землі й небі і ввесь досвід 55-літнього існування московського режиму заперечують теорію Тойнбі. Більшовизм нині такий же дикий і самовладний, як ним був і буде — поки не провалиться всупереч своїй волі.

Нова професійна інтелігенція

Закінчився 1972/73 академічний рік в університетах і незабаром в окремих високих школах влаштуватимуть урочистий випуск тих, хто з успіхом закінчив навчання і готові поповнити ряди професійної інтелігенції. Серед цюгорічних випускників високих шкіл чимало студентів українського роду. Всі вони улаються у різні науково, політично, суспільно, господарського і культурного життя країни, щоб почати на практиці застосовувати все те, чого навчилися в школі.

З цієї нагоди варто порушити тему майбутньої ролі і завдань нового українського поповнення професійних рад: лікарів, адвокатів, інженерів, економістів, учителів і майбутніх професорів та наукових дослідників, літераторів, мистців. Йдеться тут не про професійний аспект їхнього майбутнього, а про аспект загальногромадський.

Ні для кого не є таємницею, що українські поселення в усіх країнах опинилися у складній ситуації. З одного боку масою справу із специфічним укладом відносин, в яких нам доводиться жити й працювати, а з другого — з далекою змінами, які відбуваються на наших очах і в'яжуться з соціальними та демографічними змінами. Вихід на нашу громадську арену нових поколінь, які народилися, вирости й виховалися поза межами України, з одночасним відходом з цієї арени того активу, який привіз з України і досі становив базу всього українського зорганізованого життя.

У цьому процесі змін, якого зупинити не можна, треба ґрунтовно з'ясувати наші можливості, потреби і ролі всіх прошарків нашого суспільства. Ключова роль тут за тими, кого зарекомендує до групи професійної інтелігенції, яка за своєю природою належить до провідного активу суспільства. В такому контексті повинні бачити своє місце і свою роль випускники високих шкіл, пам'ятаючи, що з моментом, коли вони включаться в процес праці і творчості, на них ляже частина відповідальності за майбутнє всієї нашої спільноти тут і за долю народу, з якого вони походять.

Франція у міжнародних і внутрішніх політиці

Чи нова "сердечна" угода?

Париж. — "Entente Cordiale" — так названо договір про згоду між Францією і Великобританією року 1907. То була пересторога на адресу Німеччини кайзера Вільгельма, що хотів джгати Англію в збройні на морях і океанах, коли Німеччина вже мала найсильнішу армію в Європі.

Про сердечне прийняття для англійського прем'єра Едварда Гіта, що 20 травня прилетів до Парижу на переговори з урядом Франції, пишуть тутешні газети і про це говориться в радіо-передачах та в телевізії. Чи випадково сталося, що провідний уряд Англії і Франції зійшлися на дводенному розмову саме тоді, коли в Західній Німеччині перебуває генеральний секретар ЦК КПСС Брежнєв і "добиває" торгу з німецькими міністрами про широку господарську співпрацю, про "культурний обмін" між ССР та Західною Німеччиною, і на екранах телевізії видно призначені обличчя Брежнєва та німецького кандидата Брандта. Дальші події покажуть, чому дві "наради на вершинах" відбулися майже одночасно.

Не можна, однак, не помітити у відгуках французької преси деякого неспокою з приводу тої "сердечної угоди", що зарисувалася під час відвідин Брежнєва в Західній Німеччині. Та угода не була тільки виразом дипломатичної чечности, що величесько усміхалися до партнерів перед об'єктивом фотоапаратів. Ні, Брежнєв, окрім по д-а рунків Брандтові (самовар і килим), привіз до Західної Німеччини значно дорожчі дари для німецьких капіталістів, і "бон" німецької індустрії та фінансів з радістю прийняли ці "подарунки": співпрацю з урядом ССР для розвитку советської промисловості в ціні, що перевищує більйон доларів. В переговорах у Бонні Брежнєв сказав, що ця співпраця має простягатися на 30 і більше років.

Керівник французької політики уважав, з одного боку, нормалізацію відносин між Бонном і Москвою за корисну для інтересів Франції: в Парижі не бажано повороту німців до тих кордонів, що їх мала Німеччина перед 1937 роком, бо така Німеччина мала б перевагу в Європі. Але тісна господарська співпраця між Західною Німеччиною та ССР викликає у Франції острах, бо вийде так, що німці здобудуть великий вплив на економіку ССР і з того матимуть велику користь. Франція, учасниця перемоги над Німеччиною в Другій світовій війні, має заздрість, що розбита Німеччина стала від 1945 року однією з найбільших індустриальних країн світу.

Острах перед німецькими здобутками на господарському тлі мають також англійці. Тим то президент Помпиду відійшов від політичної лінії де Голля, який не хотів прийняти Великобританії до Європейської Громадської Спільноти: він надіявся забезпечити Франції гегемонію в Західній Європі. Помпиду побачив, що Західна Німеччина вибила на перше місце в господарському розвитку країн Західної Європи, і вирішив, що треба мати в "Європі" також Англію для створення "рівноваги".

Три головні справи розділяють політику у Лондоні від політики в Парижі: ставлення обох урядів до Вашингтону, справа цін на продукти сільськогосподарства та відношення до конференції роззброєння. Французький уряд, що має великі резерви золота в державному банку, хотів би зафіксувати ціну різних валют на певному рівні і сплинути коливання грошей різних країн, що дістяться згідно з політикою і подачою. Англії це не прийняло цього рішення, і фунт стерлінгів "плаває", змінює ціну за валютним валютного торгу на світовому ринку.

У Парижі хочуть домовитися також з Вашингтоном щодо твердого курсу долара. З другого боку, уряд Франції не бажав конкуренції дешевих американських товарів на європейському ринку і пропонує встановити високі мита для американських товарів. В Англії боятися, що через те американський уряд завіз би високі мита для довозу європейських товарів у країну Вашингтона, що привело б Європу і Америку до "митної війни".

Справа цін на продукти сільськогосподарства в країнах Європейської Громадської Спільноти особливо турбує міністрів деяких держав — членів цієї Спільноти. Ціни на молоко, м'ясо, пшеницю, цукор і т.д. встановлює М. І. державна комісія в Брюсселі. Найбільші вигоди мають з того французькі хлібороби: на світовому ринку їм би не заплатали таких високих цін за їх продукти. Але уряди країн, що виробляють великі мільйони хліборобів в Європі, Спільноті за їх дорогі продукти, щоб зберегти власну сільськогосподарську продукцію. Європейська Громадська Спільнота купує у селян їх продукти. Таким чином на складах цієї Спільноти збирається кілька сот тисяч тонн масла, якого не можливо продати за нормальну ціну. Тому довелось велику силу цього масла продати за безцінь урядові ССР.

Ця система заховає хліборобів Європейської Спільноти, виробити щораз більше молочних продуктів, особливо масла, бо все одно во-

(Закінчення на стор. 6-й)

Яр. Рудницький

Слідами "українського коломба" в Бразилії

Рік 1973 — рік "подвійного ювілею" для одного з видатних українських мандрівників, "вітчизняного" мореплавця Юрія Федоровича Лисянського. Двасті років тому, точніше 2-го серпня 1773 р., він народився в місті Ніжені в священничій сім'ї. Батько його Федір, похоронений у Лисянці, одержав дворянський стан у 1783 р. і це допомогло йому вислати своїх двох синів, старшого Ананія і молодшого Юрія, на студії мореплавства в Морському Кадетському корпусі в Кронштадті під Петербургом.

Через п'ять років, 1-го березня 1788 р. Юрій Лисянський разом із півсоттєм інших випускників закінчив морські студії. Його призначили на службу в залозі корабля "Подаржислав", і на ньому він брав участь у битві під Гохляндом у Швеції. Описав брав участь і в інших битвах і за свою хоробрість у 1793 р. був підвищений до рангу лейтенанта. В тому ж році був висланий до Англії на дальшу практику в мореплавстві.

Повний п'ять років Юрій Лисянський служив у британській флотії, добре опанував англійську мову і плавав на англійських кораблях по широкому світі. Май іншим у 1795 р. був на острів Антіга й Невіс у Вест-Індії, у Північній Америці, а влітку 1793 р. повернувся в Англію. Рік пізніше поїхав до Південної Африки, а звідтам в Індію (був у Мадрасі й Бомбею). Підвищений до рангу капітана-лейтенанта, він планував призначитися до англійської експедиції в Австралію, але його несподівано відкликали "на родину" і призначили командувати фрегатом на Балтійському морі (в 1801 р.).

В Кронштадті Юрій Лисянський зустрівся з своїм шкільним другом, балтійським німцем Іваном фон Крузенштерном, і той у 1802 р. запропонував йому прийняти участь у першій спільній експедиції — то до орожі. Крузенштерн мав командувати кораблем "Надеждою", а Лисянський "Невою". Кораблі заступили в Фальмкові в Англії разом з навігаційними інструментами та іншими приладами.

7-го серпня 1803 р. обидва кораблі вирушили в далеку дорогу. Була це перша російська навколосвітня експедиція під командуванням росіян: німця фон Крузенштерна і українця Лисянського. Головним призначенням експедиції був німець фон Лангсдорф. У склад залоги входили й українці.

Обидва кораблі проїхали з Кронштадта через Лі Манш до Фальмову, а описав попри Азори до Південної Америки. В грудні вони пристали до берегів Бразилії, а саме попри Кабо Фріо та острови Гале й Арворео до

(Закінчення на стор. 6-й)

Іванна Савицька

СЕКРЕТАРКА

Конференція закінчилася дуже швидко. Начальник персонального відділу, поспішаючи, заявив:

— Нова секретарка безсумнівно має потрібні й дужі за вимогами часу, вона мусить бути муриною. Все інше скажуть нам аплікації.

Оголошення до газети пішло зараз, і зранку до вечора не вгаляли телефонів. Спритніші голосилися особисто, розхажували аплікації, чекаючи інтер'ю.

Найбільше хвилювалася ірландка Марія, працівниця поштового відділу. Її сестра Анна цюжно покінчила студії, перекресо пише на машинці, знає мови, та з білим, "лілейним" обличчям не дуже тепер щастить. Директива прийшла, "згорі", — навіть знайомих з персонального відділу не може нічого зробити.

Зараз після обіду віддала свою аплікацію молода, вродлива муришка. Дрібненькі покручене волосся, що знімається над нею відкритою чорною парасолькою, вторувало дівчачу дорогу до секретарського кімнати. Анита дісталася працю в червоного дня виступувала на машинці сорок сіл на хвилину з легкістю вправної акробатки.

Нове небуденне обличчя звичайно, притягає увагу. Аплікацію секретно відгребано, і в ній сталося написання: "Аніта Робінсон, років 23; місце народження: Вашингтон, батько чорний, мати біла; закінчила секретарську курси; мова тільки англійська". Решта вже не цікава.

Стало ясно, чому Анита обличчя таке немуринське, таке витончене, правильне. Про те волосся і трішечки темніший колір шкіри підтверджували теорію переваги чорної раси над білою. Те волосся, до смислості настурчене й пухнате, чепурилось кулею дбайливо стриженого живої плоти.

Спочатку Марія держалась остронь від Анити, метала в бік зіслні вогники. Згодом, трохи охоловши, обидві працівниці зблизились, обмінялись привітаннями, чечностями фразами, усмішками.

Напружена атмосфера розрядилася — і настала погода. Скоро Анита з'єднала собі

бібліотекарки М. Вестфаль — Тейлор, окрема свій етимологічний словник із дединацією з нагоди 200-річчя Лисянського в дослівному тексті: "Em comemoracao ao bicentenario de Yuri Lysianskyj — primeiro Ucrainiano que visitou S. Catarina em 1803".

Директорка бібліотеки в реванші за це подарувала мені чотиритомову історію Флоріанополья пера загаданого проф. Кабрала. Описав товаристві професорів Умберта й Пізана ми оглянули міський архів (зберіганий в університеті), саму бібліотеку (Закінчення на стор. 6-й)

ки ж може, були інакше? Анита знехаті апітала:

— А коли б була ірландкою, тоді що? Та теж покинув би Нью-Йорк?

Фред прихилив Аниту до себе, а вона рипнула в звітний, тріюмфальний переомі.

— Досить обміну, досить театральної гни!

З-під чорного африканського, очіпка "васулуї", па-семця золотий, стиглий шпелі, ясна коб "опустилась дівчина на плечі, уста засміялись шедро і відкрито. І Ана, Марія сестра, ризикуючи доброю працею, розкрила свою тасмичну

супільства і їхніх "добрих" богів. Кінець ребеї Спар- така був такий страшний, як страшний був кінець ко- жної ребеї, що не спромоглася перетворитися на револю- цію. Понад шість тисяч повстанців розігано на хрестах, укупаних вздовж дороги з Риму до Капуї.

Ребеї Косинського, Наливайка, Підкови, Гуї та Острянці на Україні в першій половині ХІІ століття кінчалися подібно, хоч не в такій кількості "повстанців" на палі повстанців. Але суть і наука тих подій та сама. Розпочинається боротьба за самообутність народу; то доведи справу до кінця. Усвідом, що треба повалити існуючий лад без решта! Якщо зупинишся на половині добрих і зробиш компроміс, то існуюча система задавить тебе.

Історія України не скупа на повчальні приклади, схожі на спартаківщину та загадані українські повстання. Гетьман Богдан Хмельницький — дійсно Богом даний для українця муж — перетворив це одну ребеїю козацьку на всенародну революцію. На жаль, під тиском свого старшинського оточення, він відступив з території Побужжя-Холмщини, Сіу-Лемківщини, Галичини. "Покуття і Західної Волині. Що по Случу, то наші!" — "Співали" вдоволені українські козаки, бо, мовляв, відвоювали у польських магнатів територію для самоуправління між Запоріжжям і річкою Случ на Заході. Вони не здогадувалися, що цим розпочали "спартаківський відступ", який неминує мусів довести до їхнього розгрому й остаточного зруйнування самої Січ козацьким генералом Текелі за Катерини ІІ. Чому? Бо козацько-українська старшина не зважилася повалити королівський маєстат і саму концепцію королівської польської держави. Вони задовільні частинним успіхом — прогнанням магнатів із частин українських земель, але залишили жарючу польську державну адміністрацію і на найгустішій, "дезеленій" частині України, і в самому нервовому центрі — у Варшаві. А треба було повалити і польських богів — символи великодержави, і центр її керівного мислення, давати за ціну великих втрат у людях і матеріалі.

(Далі буде)

Роман Рахманний

БИТВА НАД УКРАЇНСЬКОЮ МАРНОЮ

Есеї

(7)

І тоді, коли український народ затиснуто імперськими декретами та офіційними "науковцями" на дно неісторичного існування. Тоді, коли лицеміри переможних держав Антанті проголошували принципи миру без анектування чужих територій і право самовизначення для народів Європи, ми були ізольовані не лише внаслідок дипломатичних торгів між обидвома політичними захланними націями. Навіть представники т. зв. об'єктивної науки (що ніби не знає власної національності, коли йдеться про істину) своїми ніби-науковими аргументами підтримали всі ганебні домовлення між переможними великодержавами і їхніми союзниками, а нашими сусідами-агресорами.

Та й були ми, українці, ізольовані в ті страшні роки, коли нашу селянську основу заголоджувало на смерть штучним голодом, а освічені національні прошарки розстрілювали й хоронили в масових могилах — по міських парках або на місцях, що їх згодом обсадили деревами та назвали місцями культурного розваги — нерідко з написом: "Тут танцюють!" Державні ділячі країн тогочасного Заходу і передава "об'єктивна" преса по-змовницькому промовчали той геніцид.

Ізольовано нас також під час Другої світової війни, хоча українські патріоти сміливо ставили чоло нацистській Німеччині і згодом сталінській Росії в ім'я гуманнішого ладу в світі й відновлення народолюбної україн-

ської суверенної держави — цих двох принципів, що визначили повсютний лад у більшості світу.

Значною мірою ми ізольовані ще й сьогодні, коли — за малими винятками — науковий світ промовчує українське питання або інтерпретус його, як невід'ємну частину внутрішнього російського питання. Працівники "незалежної" та "об'єктивної" преси у "вільному світі" не радо торкаються українського питання, бо, мовляв, воно спричинює труднощі для їхніх урядів у встановлюванні дружніх стосунків з Москвою. Лише зрідка дехто з них признається, що за цим мовчанням і невстриванням у "внутрішні проблеми ССР" насправді приховано їхні власні "внутрішні проблеми". Великобританія має проблему Шотляндії, Валії та Північної Ірландії. Бельгія має свою проблему двономовного суспільства. Нігерія це не обидла своїх кривавих рук від "добровільного" приєднання Білфрі. Канада востужується зі своєю проблемою франкомовного Квебеку, а Югославія, не зважаючи на допомогу духа марксизму і доволі розсудливу політику Тіто, тріпчить по швах — складових національних одиниць тієї сконфедерованої країни.

Таким чином ясно: ми — ізольовані так чи інакше. Причиною дошкільних невдач українського еміграційного суспільства у різних його заходах не завжди є "українська нерозпорядливість" чи "невміння підійти до чужих кін". Найчастіше наші заходи розбиваються об стіну міжнародної змови, яка існує не відвідай і яка має на меті зберегти в світі — а зокрема в ті частини світу, де розташований український народ! — дотеперішню обстанова, та зв статус кво. Нова Лівія з оселившим завзяттям силкується втримати цей статус кво в Євразії, хоча різні її групи люто критикують советську бюрократію та кремлівський естаблішмент.

Оточена армія або ізольована від своїх потенційних союзників нація в поході не може навіть мислити про відступ, бо нема куди відступати. Залишається лише проти- наступ, доводиться йти на прорив ворожого кільця.

10.

Усвідомлення цього незамінного правила має неімовірно велике психологічне значення. Від мислення тієї "армії" чи "нації" залежить вислід усієї "війни", а не тільки одної битви. Історія людства записала одну таку пересторогу теж для нас. Це — невдале повстання рабів у Римській великодержаві.

Повстанська армія колишніх рабів і глядіаторів під казнами Спартакішла від перемоги до перемоги вздовж Італії — з півдня на північ, аж наблизилася до мурів Риму. Спартак хотів повести генеральну атаку на місто і знищити отой центр рабства, бо існування того столітнього зм'я — адміністративного, бізнесового й ідеологічного — гарантувало тривке існування рабовласницької системи. Але його співкомандири, керівники визвольного руху, жаждали свого великого завдання. Ні, не військового, але ідеологічно-політичного. Адже треба було буквально піти на богів Риму — на масштат великодержави, концепція якої глибоко вкоренилася в ґрунт мислення навіть цих повстанських рабів. Вони не могли уявити свого тогочасного світу без Риму — без того центру торгівлі, релігії, культури, наказодавчої влади і розваги.

Тим чаом повсталі раби під проводом Спартакі не мали іншого виходу, як тільки йти вперед, знищити римських богів і на руїнах міста-держави, на руїнах рабовласницької системи здвинути кілька вільних республік з системою справедливості для всіх і однакових життєвих можливостей для всіх.

Злякавшись потреби зруйнувати старий "світ" і на його місці збудувати новий, армія Спартакі відступила по своїх слідах у напрямі Сипілії, звідки розпочала переможний похід на північ. Коли врешті прийшло до битви з римською армією, повстанці мусіли програти її. Армія Риму, овіяна ореолом незнищенної імперії — з науково обґрунтованою ідеологією і "справді божою" релігією! — мусіла виграти в битві з тими, яких узяв сумнів щодо їхньої ідеальної держави, їхньої ідеології справедливого

ПОСТАНОВИ, РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНІОСОЮЗУ

(Закінчення зі стор. 1-ої.)

нашій молоді всю можливу підтримку для її самовиявлення. Це відноситься зокрема до нашої власної установи, Українського Народного Союзу.

3. З уваги на те, що наше найбільше заслужене для розвитку вітчизняної науки і перемоги української пради Наукове Товариство ім. Шевченка відзначає в цьому році своє сторіччя, як і з уваги на те, що в цьому році припадають річниця ряду інших наших установ та подій в українській історії, Головний Уряд УНС закликає своїх членів активно включитися у багатобічну відзначування цих роковин. Головний Уряд зокрема закликає своїх членів включитися в крайові та місцеві жалобні відзначування 40-річчя зорганізованої червоною Москвою голодної облоги України, що коштувала нашому народові понад сім мільйонів невинних жертв.

4. З уваги на те, що в цьому році в листопаді має відбутися Другий Світовий Конгрес Вільних Українців, Головний Уряд УНС закликає своїх членів у ЗСА і Канаді дати всю можливу підтримку нашим центральним репрезентаціям, Комітетові Українців Канади і Українському Конгресовому Комітетові Америки, в підготовці та проведенні цього Конгресу, що має вітальну вагність не тільки для українських поселень у вільному світі, але і для українського народу на рідній землі в його змаганнях до волі і незалежності.

5. Головний Уряд УНС, відкликаючись на постанови й резолюції 27-ої Конвенції УНСОюзу та на дотеперішні рішення Головного Уряду відносно повної і найширшої підтримки зусиль для створення Центру Українських Студій в Гарвардському університеті, з відомленням і гордістю стверджує звитую участь членства УНС і його публікації у здійсненні цих постанов, вважаючи завершення Центру цих студій за один з найбільших і найважливіших починів нашої громади. Стверджуючи, що у зв'язку із уже встановленим трьома кафедрами українських студій в Гарварді та дліаном завершення їх Науково-дослідним Інститутом, виникли в нашій громаді деякі розбіжності думок і поглядів, що могли б мати негативний вплив на працю встановлених уже студій та на заходи для їх завершення, як і на саму громаду, Головний Уряд УНС вважає, що представники Фонду Катедр Українознавства та представники громадських, наукових і професійних установ повинні б вивести і позитивно поглядати ці розбіжності думок і поглядів, як це вже запропонує Радя Директорів Українського Конгресового Комітету Америки на своїх нарадах 10-го лютого ч. р. Головний Уряд УНС вітає повідомлення Головної Екзекутивної ФКУ про скликання чергового, VI З'їзду ФКУ.

6. Користаючись з нагоди відвідин Первоіерарха Помісної Української Католицької Церкви, П. Верховного Архисенатора і Кардинала Блаженнішого Йосифа VII в наших країнах, що збігаються із 10-річчям його звільнення з довірливої совітської каторги, Головний Уряд УНС вітає та висловлює свої найкращі побажання Іх Блаженству, разом із надією, що ці відвідини зближають нас до встановлення Патріархату з Іх Блаженством як першим патріархом.

Головний Уряд рівночасно вітає та висловлює найсердечніші привітання і побажання Первоіерархові Української Православної Церкви в ЗСА та Українській Автокефальній Православній Церкві, Високопреосвященнішому Митрополитові Мстиславу з нагоди його 75-річчя та 50-річчя його плідного служіння Богові і Українському Народу.

IV НАША УСТАНОВА

1. Цього 1973-го року здійснюється 80-років безперервної появи найстарішого сьогодні українського часопису, щоденника „Свободи”, офіційного органу Українського Народного Союзу, якому в наступному 1974-му році сповнилося також 80-років безперервної служби своїм членам та своїй громаді і народові. Мавши це на увазі, як і мавши на увазі, що це рідкісний випадок, УНСОюзу і його публікації в розвитку всіх ділянок життя українських поселень в ЗСА і Канаді та їх вклад у розвиток цих країн та в змагання українського народу, Головний Уряд закликає всіх своїх членів продовжувати ці світлі традиції нашої установи та докласти всіх сил і зусиль для її подальшого невпинного розвитку. Головний Уряд доручає Головному Екзекутивному Комітетові відзначити 80-річчя „Свободи” УНСОюзу відповідними публікаціями та імпрезами.

2. Мавши на увазі необхідну потребу постійного зв'язку між керівними органами УНСОюзу і його членством, як і потребу такого зв'язку з іншими нашими установами, Головний Уряд доручає Головному Екзекутивному Комітетові виконати раніше вже винесену постанову щодо створення в УНСОюзу окремого посту публічних зв'язків та заангажування на цей пост кваліфікованого фахівця.

У ЖІНОЧИХ СПРАВАХ

(РЕКОМЕНДАЦІЇ І РЕЗОЛЮЦІЇ КОМПІСІ
ДЛЯ ЖІНОЧИХ СПРАВ)

Рекомендації:

1. Рекомендуюмо, щоб Відділи та Окружні Комітети вибирали жінок референтками Суспільної Опіки і щоб ці референти та члени Комітетів Суспільної Опіки, для відомлення братерського духа в УНСОюзі, відвідували хворих, старших віком, потребувачих та самотніх членів і допомагали їм різними способами. Про це треба повідомити в подробностях всі Відділи та Окружні Комітети.

2. Рекомендуюмо, щоб члени-жінки старалися плекати і підтримувати дух співпраці по Відділах та Округах шляхом влаштування зборів і товариських імпрез.

3. Рекомендуюмо, щоб більше жінок-секретарів і членів Відділів брали участь в українському громадському житті для посилення контактів з іншими жіночими організаціями, що допоможе їм у приєднуванні нових членів і поширюванні публічних зв'язків УНСОюзу.

Резолюції:

4. Закликати членок УНСОюзу брати активнішу участь на відділових та окружних зборах, як теж союзних імпрезах, та ставати урядовцями своїх Відділів і Округ.

5. Вислати дві незалежні дівчини на дитячий табір на „Союзівці” в цьому році.

6. Зобов'язати УНСОюз вислати жінок, як своїх репрезентатив, на конвенції українських жіночих організацій, як також на інші їхні ювілейні імпрези, чи програми.

7. Заохочувати по Відділах та Округах, щоб молоді членики УНСОюзу брали активну участь в спортивних імпрезах УНСОюзу.

8. Закликати членок УНСОюзу, щоб вони брали активну участь у святкових відзначуваннях 80-ліття „Свободи” в 1973 році.

9. Заохочувати жінок-секретарів та інших урядовців Відділів, щоб вони змагалися в членській кампанії за три перші нагороди Комісії для Жіночих Справ УНСОюзу.

10. Призначити в річному бюджеті УНСОюзу відповід-

ну суму на виконання програми праці Комісії для Жіночих Справ.

У СПРАВАХ МОЛОДІ

(РЕКОМЕНДАЦІЇ ТА РЕЗОЛЮЦІЇ КОМПІСІ
ДЛЯ СПРАВ МОЛОДІ)

Рекомендації:

1. Рекомендуюмо Окружним Комітетам УНСОюзу заохочувати за фінансовою винагородою студента (студентку) в часі вакацій для суспільно-громадської праці, як, наприклад, для збирання статистичних даних про українську молодь і громадянство.

2. Рекомендуюмо перевірити можливість уділювання низьковідсоткових позичок для студентів високих шкіл, членів УНСОюзу.

3. Рекомендуюмо перевести конкурс танцювальних ансамблів у ювілейному році УНСОюзу, який мав би відбутися під час 28-ої Конвенції УНСОюзу.

4. Першим 25 організаціям УНСОюзу з рядів молоді, які забезпечать нових членів на суму \$10,000, рекомендуємо призначити винагороду у формі покриття коштів подорожі та доведеного перебування на Конвенції із участю в конвенційному бенкеті.

Резолюції:

1. Головний Уряд доручає Комісії для Справ Молоді увійти в контакт із провадними молодечими організаціями з ціллю допомогти їм, зокрема звернувши увагу на відновлення діяльності Ліги Української Молоді Північної Америки.

2. Головний Уряд доручає затрутити референта молоді для координування діяльності молодечих Відділів УНСОюзу та поширення їхнього членства.

3. Головний Уряд доручає приступити до видавання молодечого журналу — кварталника українською та англійською мовами.

У СПРАВАХ СПОРТУ

(РЕКОМЕНДАЦІЇ КОМПІСІ ДЛЯ СПРАВ СПОРТУ)

1. Рекомендуюмо, щоб УНСОюз звернувся до Відділів та Окружних Комітетів із закликом, щоб вони активно співпрацювали з Комісією для Справ Спорту у влаштуванні та організуванні різних спортивних імпрез в їхніх громадах і щоб таким чином заохотити молодь ставати членами УНСОюзу.

2. Рекомендуюмо, щоб УНСОюз закупив 200 спортивних сорочок з емблемами УНСОюзу для учасників чоловічих і жіночих кругових турнірів та інших спортивних змагань.

3. Рекомендуюмо, щоб вістки та інші матеріали про спортивні програми та імпрези були поміщені на перших сторінках „Українського Тижневика” з уваги на те, що спорт повинен бути визнаний вітальним фактором в рості й будучності УНСОюзу.

4. Рекомендуюмо, щоб Головний Екзекутивний Комітет заангажував спортивного директора для організування спортової активності УНСОюзу по українських громадах.

5. Рекомендуюмо, щоб УНСОюз фіндував чаші і трофеї для переможців турнірів Української Спортової Централі Америки і Канади з ціллю пропагування УНСОюзу серед молоді.

6. Рекомендуюмо, щоб Відділам УНСОюзу при спортивних товариствах присвячувало більше уваги та признавало фінансові допомоги для розгортання їхньої спортової діяльності.

7. Рекомендуюмо, щоб визначити нову дату і місце чергового кругового турніру УНСОюзу на 1974 рік, беручи до уваги факт, що УНСОюз відбудуватиме в третьому тижні травня 1974 року свою 28-му Конвенцію.

8. Рекомендуюмо, щоб Комісія для Справ Спорту УНСОюзу вислала привітання з нагоди 50-річчя Карпатському Лещатському Клубові, який щорічно співпрацює з УНСОюзом у влаштуванні тенісних та плавацьких змагань на „Союзівці”.

9. Рекомендуюмо, щоб УНСОюз призначив у бюджеті \$6,000 на здійснення повних рекомендацій та для переведення програми в наступних ділянках спорту: криглі, теніс, гокей, плавання, гольф, відбиванка, ковзання, настільний теніс, футбол, бейсбол для дітей (Little League) та інших ділянок і на закуп 200 спортивних сорочок.

СПРАВИ УНС У КАНАДІ

(РЕКОМЕНДАЦІЇ КАНАДСЬКОГО
ПРЕДСТАВНИЦТВА)

1. Допомогти Канадському Представництву набути Союзівий Дім у Торонті, який є кончеюстю та тісно зв'язаною справою з Канадською Канцелярією і розбудовою УНСОюзу в Канаді.

2. Призначити \$1,300, як вкладку до Комітету Українців Канади, вплачувану через Відділи УНСОюзу до Відділів КУК, з правом УНСОюзу, як великої організації в системі КУК.

3. Відбути організаційну поїздку на Захід Канади, спершу сенатора П. Юзика і мгра І. Геврика, а опісля опісля обласного організатора В. Дідюка.

4. Вже від вересня ч.р. започаткувати публікацію сторінок Канадської Трибуни УНСОюзу в українських канадських тижневиках.

5. Поробити всі старання, щоб бодай деяку частину молоді з Канади примістити на вакаційну працю на „Союзівці”.

6. Започаткувати радіо-програми УНСОюзу у Вінніпегу і Монреалі.

7. Видавати „Свободу” і „Український Тижневик”, як американсько-канадські публікації з адресою видавництва в ЗСА і в Канаді.

В ОРГАНІЗАЦІЙНИХ СПРАВАХ

(РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ КОМПІСІ
ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ СПРАВ)

Резолюції:

1. Збільшити число обласних організаторів для Канади та для ЗСА в міру потреби.

2. Призначити безплатний поїзд на „Союзівці” постійним організаторам нарівні з відділовими організаторами.

3. Підвищити винагороду за акціонетів грамоти нових членів до \$5.00 для відділових і постійних організаторів.

4. Виплачувати організаціям винагороду за членів, здобутих шляхом вигравок у висоті по \$5.00 за кожну тисячу забезпечення, після одержання влат їх членських вкладок. (Внесок п. В. Сохана та С. Гавриша, вже схвалений Гол. Екзекутивним Комітетом.)

5. Виплачувати бонуси відділовим організаціям за більше число членів, здобутих у річних рейтингах у висоті: за 10 до 24 членів — по \$3.00 за члена

за 25 до 49 членів	по \$5.00 за члена
за 50 і більше членів	по \$8.00 за члена
6. Відбути дві конференції обласних організаторів	\$500.00
7. Призначити 40 нагород по \$25.00 для відмінників-градуантів шкіл українознавства	\$1,000.00
8. Продовжувати з'їзди голів Окружних Комітетів	\$2,000.00
9. Виплачувати Округам бонуси при виконанні квоти:	
на 100% — по \$2.00 за члена	
на 75% — по \$1.00 за члена	
Загальна сума	\$1,000.00
10. Надрукувати наліпки на авта з емблемою УНСОюзу	\$500.00

Рекомендації:

1. Поробити заходи для набуття домів УНСОюзу на самовиставчальній базі у тих скупченнях нашого поселення, де в цьому заходять потреба.

2. Заангажувати жінок-референтів для координації та організування жінок в УНС.

3. Влаштувати крайові конкурси молоді для: мистецької, музичної, вокальної, образотворчої та танцювальної діяльності, у співпраці з об'єднаннями УМІ, ОУМ та інших, починаючи з конкурсу танцювальних груп.

4. Вислати організаціям як здобуток з попереднього року аплікації, вислані в останніх днях грудня, які одержано по початку січня.

5. Підвищити винагороду відділовим та постійним організаціям за нових членів за наступною таблицею:

\$ 500	\$ 4.00
\$1,000	\$10.00
\$2,000	\$22.00
\$3,000	\$36.00
\$4,000	\$52.00
\$5,000	\$75.00

та по \$15.00 за кожну дальшу тисячу дол. забезпечення.

6. Прослідити потребу і змогу реорганізації організаційного відділу та утворення надзвичайного фонду для розбудови УНСОюзу на шляху до 100,000 членства, щоб передати його до сквалення 28-ї Конвенції УНСОюзу.

7. Надрукувати збірник статей про забезпечення в УНСОюзі (двомовний) впродовж одного місяця, пропонуємо його матеріали до апробати Головному Екзекутивному Комітетові

У ВИХОВНО-ДОСЛІДНИХ СПРАВАХ

(РЕКОМЕНДАЦІЇ І РЕЗОЛЮЦІЇ
ВИХОВНО-ДОСЛІДНОЇ КОМПІСІ)

1. Рекомендуюмо досліджувати проблеми збереження української молоді при своїй національній громаді, в порозумінні та співпраці з організаціями української молоді.

2. Рекомендуюмо взяти участь у влаштуванні наукової конференції в справі національної ідентичності, що її підготує Гарвардський Університет за ініціативою СКВОР у 1974 році.

3. Рекомендуюмо продовжувати заходи для адержування відповідних зв'язків з іншими етнічними групами, які мають на меті збереження і розвиток культурного плюралізму в ЗСА і в Канаді.

4. Доручаємо Головному Екзекутивному Комітетові перевести в життя вже в цьому році резолюції, схвалені раніше Головним Урядом у справі поліпшення Курсів Українознавства на „Союзівці”.

У ФІНАНСОВИХ СПРАВАХ

(РЕЗОЛЮЦІЇ КОМПІСІ ДЛЯ ФІНАНСОВИХ СПРАВ)

1. Продовжувати уділювання членам УНСОюзу гіпотечних позичок, признаючи на це по 500,000 дол. річно.

2. Продовжувати студії над бондами з метою перецінки і осягнення більших користей.

3. Фривити платню головної касирки мгр Уляни Дячук із платнями інших екзекутивних урядовців затрунених в Головній Канцелярії.

4. Зменшити кошти репрезентації, звертаючи увагу на доцільність при вислаті численніших делегатів.

5. Виплачувати членам Головного Уряду зворот коштів у висоті 50% скваленної дісти за участь в місцевих імпрезах.

6. Призначити на потреби Комісії для Фінансових Справ 1,000 дол.

7. Призначити на урядження бюр Головної Канцелярії УНСОюзу в новому будинку 60,000 дол.

8. Призначити на закуп машин та урядження „Свободи” 150,000 дол.

9. Підготувати ревізію платень членів Гол. Екзекутивного Комітету і пропонувати її до затвердження черговій Конвенції.

Згідно з пропозицією Комісії для Фінансових Справ Головного Уряду затвердити бюджет на 1973 рік, в якому передбачено \$ 5,500,000 приходів, \$ 4,873,500 розходів, та \$ 626,500 надвишки. Між іншими, в цьому бюджеті призначено такі виплати:

ДОПОМОГИ І ПОЖЕРТВ

Допомоги членам	\$ 35,000.00
Пожертви організаціям з Народного Фонду	16,800.00
Фонд Наглої Потреби	3,000.00
Разом	\$ 53,000.00

ФОНДИ ДЛЯ КОМПІСІ

Стипендії членам-студентам	\$ 10,000.00
Комісія для справ спорту	6,000.00
Комісія для справ молоді	3,000.00
Комісія для жіночих справ	1,000.00
Виховно-Дослідний Комітет	1,000.00
Комісія для фінансових справ	1,000.00
Комісія для канадських справ	1,000.00
Разом	\$ 23,000.00

РЕКОМЕНДАЦІЇ ЗАСТУПНИКА ГОЛ. ПРЕДСІДНИКА
І РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ ВОЛ. СОХАНА

1. Продовжувати і завершенні старання про введення трьох нових планів забезпечення.

2. Ввести в життя, в порозумінні з актуаріями, терміальну дивиденду для додаткової одноразової виплати дивиденду при остаточних виплатах винуватця, передчасних грошових зворотів та помертих виплат за грамотний клас із вищих виплатами, що їх набули члени у віці понад сорок років та які були важливі більше як десять років.

3. Підготувати у співпраці з Фінансовим Відділом та в порозумінні з актуаріями, основну реформу дивидендів, відповідної до висоти вкладок, віку членів та років важливої грамоти, щоб можна ввести її в життя з дальшою механізацією праці через затрунення обчислювальних машин (компютерів) у діловості УНСОюзу.

4. Продовжувати дослід і старання про дальшу механізацію діловості УНСОюзу через закуп або винайм обчислювальних машин-компютерів, що вможливило б, між

Микола Гуміняк — останній з „Гайдамаків”

Сл. п. Микола Гуміняк

Померлий у Чикаго на 96-ому році життя, довголітній член Українського Народного Союзу й Українського Робітничого Союзу Микола Гуміняк, посмертну згадку про якого написав кол. заступник гол. президианта УНСОюзу і теперішній почесний член Головного Уряду УНС інж. Степан Куропас у „Свободі” з 25 травня ч.р., був одним із останніх членів діючої з початком цього сторіччя з ЗСА організації „Гайдамаки”. Заснована 1907 року в Нью Йорку організація „Гайдамаки”, в склад якої входили українські іммігранти з околиць Перемишля, Мостиськ, Ярослав і Добромила, перетворилася в 1910 р. на допоміжну установу радикально-соціалістичного напрямку під проводом І. Бородавкіна. Заходами й коштом цієї організації, яка існувала в Нью Йорку до 1918 року і згодом продовжувала свою діяльність у Трентоні до 1925 року, виходив в 1908-1918 роках часопис — спочатку місячник, потім двотижневик

і з 1909 р. тижневик — „Гайдамаки”, що його редактором був М. Хандога. Чималий гурт колишніх „Гайдамаків”, між ними сл.п. Микола Гуміняк, жив у Чикаго.

Ювілейний концерт у 190-річчя НТШ в Чикаго

Стараннями Громадського Святокового Комітету під патронатом Українських Церков відбувається в Чикаго, 2-го червня ч.р., о год. 7-ї вечора, в аудиторії Школи Шопена, Ювілейний Концерт у 100-річчя НТШ.

Ювілейну святкову програму виголосить голова Наукового Т-ва ім. Шевченка у ЗСА д-р Матвій Стахів. У мистецькій програмі беруть участь: Ансамбль Вандуристів ОДУМ у супроводі хору

ОДУМ, під керівництвом Анатолія Луппо; Симфонічна Оркестра СУМА, під диригентурою проф. Михайла Голіана; мішаний хор „Сурма”, під керівництвом проф. Юрія Яримовича, сольо Богдан Кудан і при фортепіані п-на Рута Панчук. Беруть участь також студенти Українського Музичного Інституту п-на Наталка Сидор і Андрій Бровар. Оформлення сцени п-ні Марія Гарасовська-Дачинська.

іншим, виплату дивиденду за станом членства з 31-им грудня кожного року.

5. Підготувати на підставі даних про числа нових членів, їх першорічні вкладки і виплати організаційних винагород у попередніх роках та ввести в порозумінні з актуаріями нові ставки винагород відділовим і постійним організаціям за нових членів, щоб збільшеними винагородами за вищі суми забезпечення заохочувати організаторів забезпечувати нових членів на високі суми.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ГОЛОВНОЇ КАСИРКИ МГР УЛЯНИ ДЯЧУК

1. Продовжувати фінансування нашої будови короткочасними позичками, щоб використати кращі відсоткові умови.

2. Продовжувати акцію дальшого механізування різних ділянок діловості Фінансового Відділу.

3. Поробити старання, щоб наші члени-студенти могли за допомогою УНСОюзу скористати з урядових позичок.

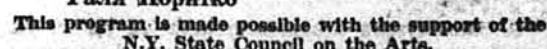
РЕКОМЕНДАЦІЇ ЗАСТУПНИЦІ ГОЛ. ПРЕДСІДНИКА МАРІЇ ДУШНИК

1. Плякувати більше цікаві програми зборів Відділів, як також річних і звичайних зборів Окружних Комітетів, та старатися притягнути до участі нові визначні особи — громадських провідників, щоб так зацікавити членство цими зборами.

2. Вишукувати українців третього і четвертого покоління, народженого в Америці, які ще не є членами УНСОюзу, як теж роздавати по Відділах, де є більше молоді третьої і четвертої генерації, приміряючи англійською „Велелі”, щоб так збудити в них зацікавлення УНСОюзом.

3. Виготовити наліпки з емблемою УНСОюзу та рисунком нового будинку УНСОюзу, як тільки закінчиться його будова.

SHEVCHENKO SCIENTIFIC SOCIETY
302 WEST 13th STREET NEW YORK, N.Y. 10014

ФРАНЦІЯ У МІЖНАРОДНИЙ І ВНУТРІШНІЙ ПОЛІТИЦІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ни мають гарантовані договори високої ціни. Цим особливо задоволені хлібороби Франції, і уряд мусить обороняти таку чудернацьку систему, щоб не поставити проти себе сільської людності.

З почину Москви іде підготовка до двох міжнародних конференцій: одна в Гельсінкі (Фінляндія) має тему — безпеку проти війни, друга (у Відні) має розглянути справу о б м е ження зброєю. Париж до обох конференцій ставиться негативно, бо вважає, що рішення тих конференцій привели б до забезпечення переваги в світі двох великодержав — США та СРСР, і менші держави мусили б користуватись тим двома імперіями. Уряд Франції боїться, що може нантати пора, коли Вашингтон забере свої збройні сили, розташовані в Західній Європі, і тоді Європейські країни не мавши власних сил, попади б в залежність від Москви. Тому Франція збільшує свою атомову зброю, робить далі експерименти — вибухи в Тихому океані, хоч чим викликала проти себе протести в світі.

В цій політиці уряд Франції йде в одній лінії з комуністичним Китаєм. Чи договори будуть підписані з Тіом у всіх згаданих справах і чи „сердечна згода“ завершиться об'єднанням атомових сил обох держав під спільною командою?

У внутрішній політиці Франції настав перед приходом літніх ваканцій затишшя. В березні відбулися вибори, що принесли зміни в парламенті: партія де Голля втратила свою абсолютну більшість. Перед виборами провідники урядової партії та їх прихильники в суспільстві переживали турботи, бо боялися перемоги блоку соціалістів з комуністами й лівими радикалами. Той експеримент — запрогати в один віз слона і коня — був наперед засуджений на неуспіх, бо й сам лідер Соціалістичної Партії Міттеран боровся перемогти разом з комуністами: адже в разі перемоги цього блоку дійшло б до кризи в самій конституції держави. Президенту ніби відмовлялися призначити на уряд прем'єра кандидата найбільшої

(комуністичної) партії, дійшло б до нових виборів. А коли б президент погодився на комуніста — прем'єра, то як би могли правити державою демократи — соціалісти з комуністами — диктаторами?

Для Міттеранової партії ця поразка в виборах до парламенту була великою перемогою. В виборах 1969 р. Соціалістична партія мала на всього 5 відс. усіх голосів, а в 1973 — коло 20 відс., отже — догнала в цьому партію комуністів.

Господарство Франції успішно розвивається, і доводиться привозити на роботу людей із різних країн: арабів, негрів, еспанців, югославів, португальців і т. д. Є 3 мільйони. Ця маса чужинців викликає різні несподіванки, бо чужинські робітники не записуються до професійних спілок і попадають під вплив усіх спекулянтів, що деруть з них гроші за приміщення, харчування тощо. Невисокі зарплати робітників дають їм можливість платити гроші, ніж кваліфікованим, і так сталося недавно, що вони учинили страйк у найбільшій державній автофабриці Рено і в інших підприємствах. Таким чином, цей „революційний рух“ пішов над голови комуністів, що присвоїли собі роль „оборонців пролетаріату“.

Уряд президента Помпіду має конфлікт з студентами високих шкіл. Міністер війни Дебре, завзятий мілітарист, хотів кликати до військової служби студентів, не давши їм можливості закінчити навчання. Казано, мовляв, мусить бути рівність між учнями і невченими громадянами. В принципі — добра ідея, але непрактична, бо студент університету, перервавши студії на рік або й більше, „вививається з колії“ і мусить з трудом, після служби у війську, доганяти втрачене. Страйки, демонстрації студентства примусили уряд іти на відступ у цій справі.

У Франції пишуть і говорять про так звану „аферу Ватергейту“, що набрала шуму в Америці. Методи підслухування у Франції такі поширені, що тут люди аж дивуються: мовляв, американці роблять „багато галасу з нічого“...

Vlatot

СПІДАМИ „УКРАЇНСЬКОГО КОЛОМБЯ“ В БРАЗИЛІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

теку й кеймус санта - катаринського університету. Про Лисенського не знайшли жадних матеріалів. Можливо, що він є в Губернаторському Архіві, але за словами професорів, що його знають, він не впорядкований і не скальований, а тим самим недоступний для дослідів.

Отак довелось оглянути тільки місяці, в яких перебував Лисенський у 1803 р.: саму столицю Флоріанополь.

Флоріанополь 11-13.5.1973

„СІЧОВИМ СТИЛЕМ“

Чемпіонська гасікова дружина „Січ“ в сезоні 1972-73.

Наголовок цього допису ми запозичили від радного м. Ньюарку — М. Боттоне, який в товаристві заступника мейора Гібсона, Дж. Фрізіна, взяв участь в прийнятті, що його влаштувало УСТ „Січ“ для своїх гасікарів, 27 березня ц. р., в домі Т-ва. Питання, що таке „Січовий стиль“, поставив членом Управи „Січ“ — М. Боттоне, після кількохгодинної гутирки, в якій члени Управи інформували члени визначних американців про історію і діяльність Т-ва та про окремі факти історії України. Присутні на цьому прийнятті були члени Президії Гасікової Ліги Юніон Каваті, майже усі члени міських урядів міст Юніон і Вестфілду, „Лекцію“ з історії України, ініціював саме член Президії згаданої ліги, який призначав, що до цього часу не знав, що гасікова дружина „Січ“ є справді українською, уважав їх за „російських козаків“.

Отже писемо, що з нагоди святкування успіху своїх гасікарів, Управа УСТ „Січ“ здобула тех успіх в правдивій інформації між визначними американцями — про українські справи. Ці інформації дуже радо і прихильно прийняли наші гасі. Якщо йдеться про відповіді М. Боттоне то вона звучала: „жертвенна і важка праця з молоддю, що кінчиться успіхами — чемпіонатами“. Ця відповідь дуже підходила саме на цьому прийнятті і нею захопилися усі американські гасі.

Гасікарі — чемпіони „Січ“ свій II сезон закінчили справжнім „Січовим стилем“. Українці люблять гасікарів в Нью Джерсі вже знають, це так в гасіковій Лізі Белі Скейтерс, як і Гасіковій Лізі Юніон Каваті „Січовики“ підтвердили їх наміри здобути чемпіонати і чаші „плей оф“. Найбільша заслуга в цьому належить провідникові дружини Петрові Семенюкові та тренереві Дж. Квінові. До пари їм і абсолютна більшість загальних „Січ“, — всі студенти коледжів. Воратар І. Барбадин захищав ворота для обидвох дружин в їхніх лігах і не пропустив жадних змагань. В лінійній обороні відзначався В. Сурович, який особливо при втраті змагання до „карного ложа“, часто включався до офензивних дій і

„Чорноморська Січ“ — „Армія“ Білефельд, Західна Німеччина

Ці престижні, міжнародні змагання, відбулися в суботу 2 червня ц. р. о год. 7:30 вечора на футбольному стадіоні Фарчерс Гров в Юніон, Нью Джерсі.

Це вже 7-мі в історії УСТ „Січ“ міжнародні змагання, цим разом з відомим в Європі професійним клубом „Армія“, який прибуває із Західної Німеччини на двотижневе турне по Східній ЗСА. Після усунення його з „Бундеслиги“ в минулому році, цей клуб під сучасну пору виступав в Західній групі „Регіональної Ліги“ Західної Німеччини.

Футбольне турне „Армії“ відрізняється від інших світових клубів, тим, що цей клуб приїжджає із своїм добором, юнацькою дружиною, в складі якої виступає кілька талантів, репрезентативів юнаків Західної Німеччини, що є однією з найкращих в Європі. Отже, цим разом, вперше відбудуться свої міжнародні змагання теж і юнаки „Січ“, що буде окремою атракцією тієї спортової імпрези. Змагання юнацьких дружин відбудуться о 6-й годині вечора, перед грою старших дружин.

Цю велику міжнародну, спортову імпрезу, УСТ „Чорноморська Січ“ влаштує не тільки для змирення сил українських футболістів з чоловічими спортовими Західної Німеччини, але й відповідно популярності українського імені. Про цю зустріч очевидно, писатиме американська, німецька і іншомовна, загальна та спортова преса, появляться рецензії в спортових журналах Західної Німеччини. Сподіваємося, що українська громадянство з численних міст — Нью Джерсі, усісних в Нью Йорку і Пенсильванії прибудуть на цю зустріч, щоб піддер-

жати українських спортсменів у їхній важливій місії. Нехай гасі СЗА поведуть до Європи назад імпозантний спомина про активність українців у спортовому житті цього континенту. В програмі турне „Армія“ відбудеться в ЗСА ще такі зустрічі: в Коннектикуті з професійним клубом „Вайлдкетс“, Балтиморі з місцевим професійним клубом „Бейс“, Бостоні з „Астрос“, далі з П Збірною ЗСА і на закінчення 10 червня з славним Бразильським клубом „Сантос“ — Пеле.

Обидві дружини „Армія“ приїжджають під проводом адміністрації в особах: Крокел, Гільпорта, Вітнера, Нормана — тренера і Штайнберта — масажиста в таких складах: Гофман, П. Влока, Гільдебрандт, Штірц, Вріц, Каперсберг, Даміаюф, Гельдфорд, Прайс, Вегамаер, Кляйн, Міттендорф, Кнот, Сіс, Дж. Влока, Штегмаер, Брікен.

Склад юнацької дружини: Польмаер, Гільке, Погль, Велле, Германі, Даус, Міглер, Нойманн, Боде, Фріс Пост, Гендерлін, Грібовскі, Керн і Фойс. Обидві дружини „Січ“ виступлять в підсиленні складах.

О. Твардовський

Офіційний кінцевий показник таблиці гор Гасікової Ліги Белі Скейтерс — 1973 рік.

	гор	точок
Чорноморська Січ	20	38:7
Вейн „Сіннерс“	20	31:9
Лінкольн П-к		
„Флаєрс“	20	26:14
Кіннелсон Г. К.	20	14:26
Мавтин Лейке Г. К.	20	12:28
Пассейк Белі Г. К.	20	4:36

Різне

ДО ДОГЛЯДУ ДІТЯТИН (BABY SITTER) І ДЛЯ ПОМОЧІ МАТЕРІ. Побажано студентку гайскул або коледжу. Телефонуйте вечорами: (212) 724-4611

ШУКАЮ ПРИМІЩЕННЯ житлове або торговельне, на першому поверсі, 2-3 або 4 кімнати, на 7-й, 8-й або 9-й вул. в місті Нью Йорку. Покупи пропону подати: тел. 238-2978 після 6-ої години веч.

ДО ВІНАГМУ в Джерсі Сіті, 216, 3 і 4 1/2 КИМН. АПАРТМЕНТ Будинок з видом, калісний лазничний, шапрати укр. мист. школа — 546 Bergen Avenue Jersey City, N. J. Тел. 451-5396 or 432-5879

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ БУДИНОК, БІЗНЕС, ЗЕМЛЮ зворотній до УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ GEMINI REAL ESTATE CO. 98 — Second Avenue New York, N.Y. Tel: 477-6400

НА ПРОДАЖ 1-РОД. ДІМ в КЕРТОНКСОНІ, Н. Н. 3 спальні, модерна ранча. \$28.000. Тел.: (914) 626-7859

ДІМ НА ПРОДАЖ в НЬЮАРКУ, Н. Дж. Околиця укр. церкви св. Тавана, 6 кімнат, в доск. стані, модерна кухня і лазничка, вкл. килими від стіни до стіни. Поміркована ціна. Тел. 374-0991

ПЕРВОІСРАРХ УЩЕРНВИ СТАВ ПОЧЕСНИМ ГРОМАДЯНИНОМ СТЕЙТУ ВІСАНСИН ТА МІСТА МІННЕАПОЛІСУ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

статина об'єднав також молоді вже наші з 4-го покоління, відзначається живою діяльністю, плеас обрядової традиції і гордість за своє українське походження, в чому допоміжний є редагований і видаваний молоддю різних генерацій журнал „Трибул“. До суботньої школи ходять 80 учнів; за статистику в парадії на 220 родин є 359 дітей і молоді у віці до 21 р. життя, що винамає особливо уважної праці для її збереження.

По полудні відбулося архієрейське благословення започаткованого при парадії музею. Після благословення о. парох д-р Кнапп представив Блаженнішому запропоновані ініціаторами плану розбудови музею. Інж. Г. Смулка, з'ясувавши роль музею у збереженні нашої

спадщини передав Блаженнішому книжний дар любови в сумі 5.000 дол., з якої то суми припаде по 300 доларів на одну родину, а це також мабуть своєрідний рекорд одноразової жертвенності.

Перебування нашого Первоісраха в Міннеаполісі було відзначене в усіх трьох місцевих щоденниках, а місцеві телевізійні станції передавали кожноразно в новинках картини з відвідін Первоісраха з дуже добрими коментарями, називаючи голову нашої Церкви „українським Патріархом“.

В четвер вранці Блаженніший з Владиками і священиками відслужив ще Святу Літургію, після якої від'їхав на летище, де відбулися ще сердечні прощання і в 11 год. відлетів до Детройту.

Attain Maximum Dollar Trading Leverage With Our Commodity Option Plan

As an example you can obtain through us a Special 190 day Straddle or Double option on 10,000 Troy ounces of Silver for \$2,250 and possibly profit either way market moves up or down without buying The Commodity Contract and facing the potential risk of a sell out or margin call.

Call up at (212)-431-6530 for further details of write for our explanatory brochure to Dept. P1.

PALOMAR

TRADING CO.

COMMODITY OPTION DEALERS

105 Hudson Street New York, N.Y. 10013

(212) 431-6530

НЕМА ТО ЯК НА

СОЮЗІВЦІ!

ОСЕЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Найкраще місце відпочинку і вакацій в Кетсильських горах біля м. КЕРТОНКСОН, Н. Н. Замовляйте місяця за часу на: КИМНАТИ — НА НЕЗРІВНЯНИЙ ВАКАЦІЙНИЙ ПОБУТ НА СОЮЗІВЦІ

Прекрасна природа, відновлені кімнати, домашня кухня, 5 теплових котлів, відновлені плоти, оздоровчий розмір басейн, мистецькі і розважальні імпрези, забави та багато інших угоджень.

Дитячий Табір

Діти у віці 7-11 р., який триватиме: для ДІВЧАТ — від 23 червня — до 14 липня 1973 р. для ХЛОПЦІВ — від 15 липня — 4 серпня 1973 р.

Тенісовий Табір

ХЛОПЦІ ДІВЧАТА (12-18 р.р.) від 23-го до 30-го ЧЕРВНЯ 1973 р.

Курені

Українознавства від 5-го до 29-го СЕРПНЯ 1973 року

Ім'я _____ Член УНС. Відділ _____
Адреса _____
Вік _____ ЗНАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ:
Слабо _____ Задовільно _____ Добре _____
Залучую на рахунок оплати \$ _____
(Повна оплата курсів — \$150.00. Половину вартості треба вилатити із апікацією.)

ЗАМОВЛЕННЯ ВИСЛАТИ: UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE Kerkonkson, N.Y. 12446 Тел. (914) 626-5641

ЧИ ВАША ДІТИНА ХОДИТЬ ДО УКРАЇНСЬКОЇ СВІТЛИЧКИ? ЗВЕРНІТЬСЯ У ЦІЯ СПРАВИ ДО ВИХОВНОЇ РЕФЕРЕНТКИ ВІДДІЛУ СУА, ЩО Є У ВАШІЙ МІСЦЕВОСТІ.

ТАРЗАН, Ч. 6939. Гелікоптер прилітає по Тарзана

Твоя чародійна скринька має велику магичну силу! Небеса машина почула її голос і надходить — ось тепер!

Але ми воліємо вбити чоловіка, який пошкодив твої ноги, як дозволяти, щоб небеса машина забрала його!

Це краще для Африки, друже Міті, післяти його до Момбузі — як передканого в'язня.

Ходи, Тарзани, ми занесемо тебе до небесної машини... може вони мають лік, який зробить сильними твої ноги!

УВАГА! ЧУДЕСА ЗА ЧУДЕСАМИ!

ВИ ВЖЕ НАПЕВНО ПРО ТАКИ ПОДІЇ САМИ ЧУЛИ І ЧИТАЛИ В ПУБЛІКАЦІЯХ, ЯК „LOOK“, „LIFE“, „NEWSWEEK“, „TIME“, І ДРУГІ. МАЄТЕ НАГОДУ ТЕПЕР САМИ ТЕ ПОБАЧИТИ.

MORRIS CERULLO, ЗНАМЕНИТИЙ, СВІТОВИЙ ПРОПОВІДНИК, ЯКИЙ НЕРАЗ ЗТРОМАДЖУЄ ВІЛЬШЕ ЯК 100.000 НАРОДУ НА СВОЇХ БОГОСЛУЖЕННЯХ, ТЕПЕР ПРОПОВІДУВАТИМЕ ЧЕРЕЗ 5 ВЕЧОРІВ У НЬЮАРКУ.

ПРИВЕДІТЬ ІЗ СОБОЮ ХВОРИХ, РОЗЧАРОВАНИХ І БЕЗНАДІЙНИХ. ХРИСТОС Є ВІДПОВІДЬ НА ВАШІ НЕДОМАГАННЯ.

ЧАС БОГОСЛУЖЕНЬ: 7:30 ВЕЧОРА

МІСЦЕ: NEWARK SYMPHONY HALL

АДРЕСА: 1020 BROAD, NEWARK, N.J.

ДАТА: ВІД 28-го ТРАВНЯ ДО 1-го ЧЕРВНЯ

(ВІД ПОНЕДІЛКА ДО П'ЯТНИЦІ)

4.000 ВЗАГАЛН БЕЗПЛАТНИХ МІСЦЬ!

ЛІТОПИС ОДУМ-У

TEMPORA MUTANTUR ET NOS MUTAMUR IN ILLIS

(Уривок з програмової доповіді, виголошеної на
Всесудимському Надзвичайному З'їзді
25-го листопада 1972 р. в Детройті)

...Нам потрібно впорядкувати, в першу чергу, систему історичної тягlosti членства. Нам потрібно внайти спосіб, який, у висліді спричинився б більше й сильніше затримувати членство ОДУМ-у, не звертаючи уваги на вік. Нам потрібно внайти спосіб, який зобов'язував би кожного члена жити й розвиватися разом з організацією. І тут насуваються латинські слова, під гаслом яких відбувається сьогоднішній З'їзд "Tempora mutantur et nos mutamur in illis", що означає: часи мінються і ми змінюємося з ними. Нам потрібні члени з різних фаз життя — старші і молодші, щоб з'єднати те, що старші вміють з досвіду, а молодші зможуть легше зробити. Така синтеза й буде запорукою зчленування організації і затримання її силіною для майбутніх поколінь.

Щоб все це досягнути сьогоднішній провід ОДУМ глибоко зрозумів потребу деяких змін у структурі нашого Об'єднання. Зміни ці не є революційного характеру. Вони не змінюють засадничого ядра організації. Метою їх є скріпити це засадниче ядро, щоб наступне чверть століття існування ОДУМ-у в цілості проходило в праці, а не в шукаванні. Одна з найголовніших змін — це введення ступеня старшого виховника ОДУМ.

Одумівське у новому світі

Праця в ОДУМ і з членством ОДУМ мусить бути майже фаховою. Ступень старшого виховника це не є означення віку — це є означення її оцінка праці даної особи, яка, присвятивши себе організації, виконала всі вимоги, встановлені нею й досягнула мету не лише для себе, але й для ОДУМ. Ступінь старшого виховника — це посвита організації й досягнення знання і вміння керувати й розбудовувати ОДУМ. Ступінь старшого виховника — це в першу чергу велика відповідальність і тяжка праця. Це не каста виборців за формою й самозадоволенням, бо цей ступінь не надається, тільки досягається. І нарешті ступінь С.В. — це не привілей.

Система ступеня С.В. мусить бути виправданою формою систематичної виховної діяльності. І якщо це й буде одна з запорок не тільки тягlosti історичного існування нашої організації, але разом з тим і допливу нового членства. Бо одумівське зі ступенем С.В. — це не тільки дійсний член старший — сеньйор член ОДУМ-у — це одумівське з досвідом, знанням, організаційним хистом і найголовніше — авторитетом.

Інакшими словами, керівництво нашого Об'єднання завжди мусить бути в руках людей, які віддали й готові віддати частину свого „я" нашої організації. Сьогодні ОДУМ спроможний не допустити припадкових людей на провідні становища, які за місяць свого урядування зможуть знищити те, що забирали роки для створення.

В одному з листів до членів ЦК ОДУМ-у голова ЦК д-р Ю. Криволап писав: „Пам'ятаймо, що Комі Старших Виховників не є запляновані, як "social clubs", але як група ділових, працьовитих, відалих людей, людей, які будуть свідомі своїх обов'язків".

Отже боїться поняття ступеня старшого виховника немає чого — бо це не є оті старші віком, отой „естаблішмент", це провідники нашої організації з найвищим ступенем відповідальності. І на це має право кожний одумівське від 18-ти років життя. Знайти провідників, заставити їх працювати для збереження української людини на еміграції й для звільнення української людини в Україні — це основне завдання керівних органів ОДУМ-у в теперішньому й майбутньому етапах нашого Об'єднання. Ось в цьому аспекті потрібно робити зміни в статуті і правильних нашої організації.

О. Шевченко

Підготовка до Зустрічі

Цьогорічна Зустріч одумівської молоді зі старшим громадянством Канади і ЗСА відбувається перший раз в Чикаго. Філія ОДУМ в Чикаго — це найактивніша філія в ЗСА і вона займається підготовкою й переведенням цілої Зустрічі.

Присвята цієї події досить оригінальна. В цьому році на основі доступних і відомих історичних джерел минає 800 років існування одного з найголовніших українських міст своєю красою природи і національного розвитку, ім'я якого — Полтава.

З місцевих членів Філії створено Діловий Комітет, що його очолює голова Головної Управи ОДУМ в ЗСА Олександр Пошиванник. Приступлено до остаточного оформлення Почесного Комітету, в який входить визначний українці міста Полтави.

Згідно з провізоричною програмою початок зустрічі-свята відбувається в суботу, 1-го вересня ц.р., напередодні Дня Праці. Вдень відбуватимуться міжфіліїні спортивні змагання на місцевій атлетичній площі. Увечері відбуватиметься величавий концерт, на якому виступлять мистецькі одиниці ОДУМ-у. Концерт розпочнеться вступним словом про Полтаву. Мистецькі точки і строї будуть відповідно відзеркалювати характер Полтавщини.

Після концерту відбуватиметься товариська вечірка учасників зустрічі у власному приміщенні Філії.

В неділю 2-го вересня — збірка в односторонній одумівській на площі собору св. Володимира. Всі одумівські організації візьмуть участь в урочистій Богослужбі, яку очолює визначний полтавець, Митрополит Української Православної Церкви в ЗСА Владика Мстислав.

Увечері того ж дня відбуватиметься бенкет зі святочною промовою одумівської полтавця та розвагового характеру концертом. Після бенкету 1-го вересня ц.р., напередодні

3 ЖИТТЯ Й ДІЯЛЬНОСТІ ОДУМ В ЗСА

● В цьому році припадає 40-ова річниця найтрагічнішої події в світі — штучного створеного голоду в Україні. Головна Управа ОДУМ в ЗСА вже розіслала до всіх Філій листи-повідомлення, в яких закликається членство ОДУМ відзначити цю подію влаштуванням Академії з відповідною програмою. Одумівці, які знаходяться поза межами існування Філії ОДУМ, також повинні ініціювати або активно включитися в підготовку й проведення Академії в українських осередках. Одумівці в середніх і вищих школах повинні поширювати інформацію цієї трагічної події серед молоді країн їхнього перебування.

● В пошани Українській Православній Церкві. У вересні місяці 1972 року в житті Української Православної Церкви в ЗСА була дуже важлива подія: відбулося посвячення новопродбаного маєтку поруч з теперішньою поспісткою з Церквою-Пам'ятником і Цвинтарем в Саві Бавнд Вруку в стейті Нью Джерсі. Рядові і провідні члени ОДУМ завжди і всюди беруть активну участь в житті рідної Православної Церкви. Тому й ця подія не пройшла непомітно для одумівців. Кілька тижнів перед цією подією Головна Управа ОДУМ повідомляла обжинок територіально найближчих відділів Філії, щоб одумівці в односторонній збілечили своєю присутністю велике свято для УПЦеркви — акт посвячення новопродбаного маєтку. Одумівці, молодші і старші, зрозуміли важливість цієї події й тому найцісленіше взяли участь у цьому святі. Не звертаючи уваги на несприятливу погоду, юні одумівці довгими лавами маршували в церковному поході до місця переведення акту посвячення усміхнені й горді за Провід і велич рідної Української Православної Церкви.

● В пошани Президентів УНР. В жовтні місяці на Українському Православному Цвинтарі в Бавнд Вруку відбулося посвячення пам'ятника на могилі колишнього Президента УНР в екзилі св. п. А. М. Лівиченка. Був похмурий і холодний день — ніби природа сама виявляла жаль за великою постаттю в українському політичному житті. Над могилу збіралася громада колишніх друзів і знайомих покійного Президента. Між ними також і представники Комбатантів, ОДУМ і Пласту. Митрополит УПЦ в ЗСА Владика Мстислав відправляв панахиду і провів акт посвячення пам'ятника. Молоді одумівці разом з іншими віддали належну пошану одному з будівників української держави.

● 20-ліття існування ОДУМ-у. Перед кінцем 1972 року до святкування 20-ліття існування ОДУМ, прилучилися до інших Філій також Філії Трентону й Ірвінгтону стейту Нью Джерсі. В обох містах відбулися величаві бенкети на яких учасниками була переважно молоддь. На бенкеті в Ірвінгтоні головним промовцем був один з творців Філії, теперішній член Центрального Комітету ОДУМ Іван Павленко. В своїй промові він представив історію творення й існування Філії та її засновників. Гостем-промовцем на бенкеті був також голова ЦК ОДУМ д-р Ю. Криволап. Нижче подано уривки з його доповіді:

„Минуло 20 років — здається, ніби недавно ми клали перші цеглини для будівлення будівлі нашого організаційного існування. За цей час, не зважаючи на труднощі, ми маємо неабиякі досягнення. Наша організація не тільки існує, вона має великі перспективи на майбутнє. За ці двадцять років ми багато чого навчилися, а головне — набули досвід. Ми, як і решта української спільноти у вільному світі, зрозуміли, що ОДУМ було створено не випадково, що ця організація мусить існувати не тільки для тих, хто її теоретично, але, що й найголовніше, й для наступних поколінь. Ми зрозуміли, що збереження кращих традицій того народу, кров якого тече в наших жилах, та нерозривний зв'язок між поколіннями ми дозволяємо нам певніти йти вперед, в майбутнє... Ми також зрозуміли, що майбутнє залежатиме від нашого інтелектуально-духовного озброєння і кожностасного переозброєння... Наші Осередки Філій повинні стати не тільки кузнями національного виховання нашої молоді, але й партнерами батьків у збереженні української молоді від розкладових елементів, які нищать велику частину американської молоді — наркоманія, злочинство тощо... Вітаємо Вас з нагоди 20-ліття й одночасно закликаю Вас докласти всіх зусиль, щоб потроїти Ваші ряди з лав тих, які є поза національними впливами української молоді, злочинської організації для добра нашої громади та нашої поневоленої Батьківщини-України. Помагай Вам Боже!"

● Панель молоді на Конгресі УККА. Заходами Об'єднання Центральних Молодечих Організацій при УККА в рамках Конгресу Українців Америки відбувся панель, в якому взяли участь представники молодечих організацій. Від ОДУМ на цьому панелі виступили два представники: Антон Філімончук і Олександр Шевченко. Цікава річ в тому, що, не зважаючи уваги на певну різницю віку між панелістами, відповіді на питання в деяких випадках були навіть подібні. Для спеціаліста, соціолога д-ра Нагірного, це виглядало чомусь дивним і тому у своєму виступі висловив підозріння, що панелісти вибиралися наперед „по-своєму". Для нас, однак, це означає, що так звана прогалина генерацій фактично не існує, якщо розбитися питання національної гідності й самоокреслення.

● ОДУМ вітає З'їзд УНДС. На спільній вечері з нагоди делегатського З'їзду УНДС виступили від ОДУМ-у два представники, члени Центрального Комітету Об'єднання Демократичної Української Молоді: Іван Павленко і Олександр Шевченко. В своїх виступах вони звернули увагу, що майбутність кожної політичної групи залежить від її молодих кадрів. ОДУМ виховує молоддь всебічно й заохочує старших одумівців брати участь в громадському й суспільно-політичному житті. Але в той сам час політичні партії повинні про змозі допомагати в праці нашої організації. Ми є горді, що деякі члени нашої організації, заявили представники ОДУМ-у, є активними членами вашого політичного угруповання.

● ОДУМ в пошани Т. Шевченку. В деяких Осередках, як Ірвінгтон, Чикаго й інші, ОДУМ воїми власними силами влаштував Академії, присвячені пам'яті українського генія Тараса Шевченка. В деяких місцевостях члени ОДУМ-у активно включилися в святкування цього свята разом з іншими організаціями. В Ірвінгтоні голова Філії І. Черета прочитав коротку доповідь. Решту програми вивисили переважно одумівці декламаціями та виступом юних бандуристів і Сомерсету, серед яких була більшість одумівців. Під час панахиди в Церкві-Пам'ятнику Української Православної Церкви в ЗСА одумівці в уніформі держали український, американський і одумівський прапори. 24-го березня, на Академії в Сомерсеті, влаштований Школою Українства, виступали молоді одумівці: Андрій Шевченко читав доповідь і Наталя Павленко декламувала „Бють пороги" під аккомпанімент голови Філії ОДУМ в Ірвінгтоні Івана Черету.

● Річні Збори Філії ОДУМ в Чикаго. В неділю 18 лютого ц.р. відбулися Річні Збори Філії ОДУМ в Чикаго. Після звітів уступаючої Управи відбулася дискусія та вибір нової управи на 1973-74 рр. Нововибрана Управа складається з таких осіб: голова — Володимир Косогор, організаторний і культ-освітній референт — Микола Сидельник, фінансовий — Люба Петренко, референт юнацтва — Катя Харченко, референт преси й інформації — Олександр Пошиванник, господарський і спортивний референт — Василь Вестервський, секретар — Віра Коновал, члени — Жена Косогор і Василь Коновал. Голова Контрольної комісії Олександр Коновал, а члени: Іван Деркач і Віктор Войтих.

● Голова ЦК ОДУМ д-р Ю. Криволап, як член Центральної Ради Митрополіт УПЦ в ЗСА взяв активну участь в її засіданні, яке відбулося в лютому місяці 1973 р. Важливість його участі заключається в тому, що він, разом з деякими іншими членами Ради, як д-р М. Данилюк і А. Шевченко, звернули увагу Проводу нашої Церкви на потребу глибоко включитися в діяльність української молоді шляхом абсолютної підтримки шкіль українства й молодечих організацій, як ОДУМ і Ліга Православної Молоді. Ці пропозиції були включені в резолюції, зобов'язуючи настоятелів парафій звернути більшу увагу на цю ділянку.

● ЗБІРКА М. СИТНИКА. Після смерті сл. п. редактора „Нових Днів" П. Волинця ЦК ОДУМ взяв на себе відповідальність видати збірку поезій нашого визначного й талановитого поета М. Ситника. Ця збірка вже перейшла в першу стадію підготовки — зредування. М. Ситник був активним учасником одумівського руху.

● ПОРАДНИК ОДУМ-В. Друга частина „Порадника Одумівця" вже майже готова до друку. Після переборення деяких фінансових труднощів, зв'язаних з друком, для догортворення книги мала б по'явитися ще в цьому році. Обидві частини „Порадника" включають в собі матеріал, потрібний для виховування української молоді, згуртованої в лавах ОДУМ.

● ОДУМ вітає Митрополіта УПЦ в ЗСА Владика Мстислава. „Ваше високопреосвященство, високопреосвященний Владика Мстислав, Митрополит УПЦ в ЗСА та Голова Собору Єпископів УАПЦ:

„Дорогий Отче Владико! „В цей радісний день дозволяю привітати Вас від імені Ваших дітей — української молоді, об'єднаної в лавах ОДУМ. Хто уважно слідкує за життям та працею нашої Святої Української Православної Церкви, особливо в другий половині 20-го століття, той напевно зможе до висновку, що її теперішній нахил, активність та розквіт є тісно пов'язані з Вашою особою.

Тож, вітаємо Вас з днем Вашого сімдесятиліття, бажано Вам ще довше літ перебування на високому становищі Первотворця нашої Церкви та безкорисного служіння Богові, Ного Святій Церкві й Українському Народові.

За Об'єднання Демократичної Української Молоді: д-р Ю. Криволап, голова ЦК ОДУМ."

Одумівський виховно-відпочинковий табір на оселі ОДУМ-у „Київ", влітку 1972 року. Командант, Олександр Шевченко; заступник, Тамара Погуляй, бундужник, Петро Екзук; бундужник-писар, Ліда Тарасенко; виховники: Галія Радюк, Галія Гайдова, Андрій Полицук і Дмитро Якута.

3 канцелярії ЦК ОДУМ-у

● 9-го грудня 1972 р. у Філадельфії відбулося засідання Президії ЦК ОДУМ. Найголовнішою справою було обговорення змін структури всієї системи ОДУМ, з доручення Надзвичайного З'їзду ОДУМ в листопаді 1972 р. Розглянуто аплікації на ступінь старшого виховника й встановлено градацію. У висліді всі апліканти одержали протокол, статут, правильні й призначення ступеня на основі поданих кваліфікацій. З уваги на те, що це засідання відбувалося напередодні 7-ої Сесії Української Національної Ради, Президія ЦК ОДУМ переслала наступне привітання:

„Сьома Сесія Української Національної Ради в своєрідному житті українського народу тут на еміграції і там в Україні є найважливішою подією тому, що УНРА, як передпарламент Української Народної Республіки, є фактичним носієм української державності, відновленої в огні і бурі національної революції. Навпевно всі: і ті, хто цілковито погоджується з принципами політики УНРА, і ті, хто висловлюють критичні зауваги, і ті, хто цілковито заперечують концепцію існування Державного Центру, сьогодні звернули всю свою увагу на працю, а найголовніше на вислід цієї Сесії.

„Українська молоддь, організована в ряди ОДУМ, як одиноким молодцем організації, яка стоїть на засадах Державного Центру, звертає спеціальну увагу на сьогоднішню подію. Ми віримо, що члени Сьомої Сесії докладають

мислі, щоб їхня праця проходила в ім'я добра всього українського народу, а не тільки поодинокі партії, які вони репрезентують. Провід ОДУМ звертається до делегатів Сьомої Сесії, щоб вони присвятили свій час і працю, щоб досягнути остаточної консолідації принаймні всієї політичної групи демократичного переконання. У світлі досягнення цієї цілі, ми вітаємо всіх учасників Сьомої Сесії і бажано найкращіх успіхів і вислідів у Вашій праці. Щастя Вам, Боже!

„За Об'єднання Демократичної Української Молоді: д-р Ю. Криволап, голова ЦК ОДУМ; С. Кальмаз, секретар."

● Голова ЦК ОДУМ д-р Ю. Криволап, як член Центральної Ради Митрополіт УПЦ в ЗСА взяв активну участь в її засіданні, яке відбулося в лютому місяці 1973 р. Важливість його участі заключається в тому, що він, разом з деякими іншими членами Ради, як д-р М. Данилюк і А. Шевченко, звернули увагу Проводу нашої Церкви на потребу глибоко включитися в діяльність української молоді шляхом абсолютної підтримки шкіль українства й молодечих організацій, як ОДУМ і Ліга Православної Молоді. Ці пропозиції були включені в резолюції, зобов'язуючи настоятелів парафій звернути більшу увагу на цю ділянку.

● ЗБІРКА М. СИТНИКА. Після смерті сл. п. редактора „Нових Днів" П. Волинця ЦК ОДУМ взяв на себе відповідальність видати збірку поезій нашого визначного й талановитого поета М. Ситника. Ця збірка вже перейшла в першу стадію підготовки — зредування. М. Ситник був активним учасником одумівського руху.

● ПОРАДНИК ОДУМ-В. Друга частина „Порадника Одумівця" вже майже готова до друку. Після переборення деяких фінансових труднощів, зв'язаних з друком, для догортворення книги мала б по'явитися ще в цьому році. Обидві частини „Порадника" включають в собі матеріал, потрібний для виховування української молоді, згуртованої в лавах ОДУМ.

● ОДУМ вітає Митрополіта УПЦ в ЗСА Владика Мстислава. „Ваше високопреосвященство, високопреосвященний Владика Мстислав, Митрополит УПЦ в ЗСА та Голова Собору Єпископів УАПЦ:

„Дорогий Отче Владико! „В цей радісний день дозволяю привітати Вас від імені Ваших дітей — української молоді, об'єднаної в лавах ОДУМ. Хто уважно слідкує за життям та працею нашої Святої Української Православної Церкви, особливо в другий половині 20-го століття, той напевно зможе до висновку, що її теперішній нахил, активність та розквіт є тісно пов'язані з Вашою особою.

Тож, вітаємо Вас з днем Вашого сімдесятиліття, бажано Вам ще довше літ перебування на високому становищі Первотворця нашої Церкви та безкорисного служіння Богові, Ного Святій Церкві й Українському Народові.

За Об'єднання Демократичної Української Молоді: д-р Ю. Криволап, голова ЦК ОДУМ."

Одумівський виховно-відпочинковий табір на оселі ОДУМ-у „Київ", влітку 1972 року. Командант, Олександр Шевченко; заступник, Тамара Погуляй, бундужник, Петро Екзук; бундужник-писар, Ліда Тарасенко; виховники: Галія Радюк, Галія Гайдова, Андрій Полицук і Дмитро Якута.

РІК ПРАЦІ ЗА НАМИ

(Філія ОДУМ в Чикаго)

23-го квітня 1972 р. на загальних річних Зборах Філії ОДУМ в Чикаго було вибрано Управу в такому складі: Василь Коновал, голова; Наталія Скиба Коновал, секретар; Олег Масловський, організаторний і культ-освітній референт; Василь Вестервський, секретар преси; Віктор Войтих, референт преси; Андрій Скиба, референт спорту; Данило Завертайло, член. До Контрольної Комісії ввійшли: Олександр Коновал, голова; Євгенія Косогор і Оксана Ревенко, члени.

1972 рік у житті Філії був роком праці, старань, змін і також криз. Ідея зміни структури ОДУМ викликала інколи гарячі дискусії, непорозуміння, протести, навіть петиції. Одні вірили, що зміна потрібна і корисна, бо ми мільніємося з часом, інші були переконані, що зміна в статуті обмежує демократичні права членів ОДУМ. Це все, очевидно, означає, що члени виявляли зацікавлення життям і дією своєї організації.

Філія тісно співпрацює з Корпорацією ТОП — Товариством Одумівських Прямців, яка придбала приміщення, що ним користується ОДУМ.

Праця Філії зосереджується у двох ділянках: організаційно-виховній і мистецькій. При Філії існують такі мистецькі одиниці: Ансамбль Бандуристів ОДУМ, Струнна оркестра ОДУМ, Струнний ансамбль ОДУМ, нова група бандуристів-початківців, вокальна група дівчат, танцювальна група ОДУМ та дитяча група співу і танців. Всі ці одиниці протягом року відбували регулярно проби раз у тиждень.

Ансамбль Бандуристів наразі має шість осіб під керівництвом А. Луппо. В минулому році цей Ансамбль мав чотири виступи: імпресію на УВУ, Академії, присвяченій І. Вагряному, на Зустрічці ОДУМ та з роковини гетьмана Сагайдачного. Нову групу бандуристів учить Іван Івашченко.

Оркестрою і Струнним ансамблем керує Віктор Войтих. Оркестра виступала на святі Т. Шевченка та на одумівській Ялинці.

Співова група дівчат, керівником якої є Жена Косогор, мала чотири виступи: на Київському вечорі, на Академії Івана Вагряного, на бенкеті в Детройті під час Всесудимського Надзвичайного З'їзду та на імпресії, влаштованій Союзом Українок. Мистецтва народних танців навчає Іван Івашченко. Ця група виступала на Київському вечорі.

Новостворена група співу та танців для дітей і дорослу знаходиться під керівництвом Дмитра Грушецького (спів) і Миколи Сидельника (танці). Ця група також має

власні потреби Філії. Кожна організація, яка існує й діє, має також свої проблеми. Ця доля не оминула й нашої Філії. Найважливішою проблемою — це нафта, домішка, що знаходиться в околиці, яка ахотить в рік гірше. Багато членів, поселившись поза границями міста Чикаго, вважали неможливим даліше активізуватися в ОДУМ. Ніхто організації на таких не тримався. Вона тримається на плечах відданих осіб, які, не звертаючи на час і віддаючи, віддають частину себе для ОДУМ, щоб зберегти українську молоддь для майбутніх поколінь.

Василь Коновал, голова Філії

До табору, до сонця, до простору!

Таборове життя в житті молоді людини є дуже важливий період. Молода людина в таборі навчається відповідальності не домашнього характеру, накиненого батьками, але добровільного. Молода людина у грах виробляє спритність і бажання до змагання. Своїми власними силами вона оформлює свою індивідуальність. Молода людина вчиться жити з іншими. І, нарешті, може найголовніше, в обіймах природи, сонця, простору, молода людина зустрічає друзів життя. Вона збагачується, бо найбагатша та людина, яка має найбільше друзів.

В процесі зимового періоду Таборна Комісія ОДУМ наполегливо працювала над підготовкою літніх таборів ОДУМ. У висліді на власній оселі „Київ" відбуватимуться такі табори й за таким порядком:

1. ТАБІР ВИХОВНИКІВ ЮНОГО ОДУМ-у — від 30-го червня до 14-го липня 1973 р. Учасники: юнаки і юначки віком від 15 років.

2. ВСЕОДУМІВСЬКИЙ ІНІЦІАЛЬНО-ВИХОВНИЙ ТАБІР ЮНАЦТВА ОДУМ ЗСА І КАНАДИ — від 14-го до 20-го липня 1973 р. Учасники: юнаки і юначки віком від 13-ти до 19-ти років. Проводитимуть Таборна Комісія

Одумівський виховно-відпочинковий табір на оселі ОДУМ-у „Київ", влітку 1972 року. Командант, Олександр Шевченко; заступник, Тамара Погуляй, бундужник, Петро Екзук; бундужник-писар, Ліда Тарасенко; виховники: Галія Радюк, Галія Гайдова, Андрій Полицук і Дмитро Якута.

Одумівський виховно-відпочинковий табір на оселі ОДУМ-у „Київ", влітку 1972 року. Командант, Олександр Шевченко; заступник, Тамара Погуляй, бундужник, Петро Екзук; бундужник-писар, Ліда Тарасенко; виховники: Галія Радюк, Галія Гайдова, Андрій Полицук і Дмитро Якута.

Одумівський виховно-відпочинковий табір на оселі ОДУМ-у „Київ", влітку 1972 року. Командант, Олександр Шевченко; заступник, Тамара Погуляй, бундужник, Петро Екзук; бундужник-писар, Ліда Тарасенко; виховники: Галія Радюк, Галія Гайдова, Андрій Полицук і Дмитро Якута.

ЛІТОПИС ОДУМ-у

РІК XIV Травень, 1973 Ч.1 (32)
Сторінка Об'єднання Демократичної Української Молоді (ОДУМ)
Association of American Youth of Ukrainian Descent, Inc.
Педагог: Олександр Шевченко
Адреса: Annals of ODUM, 505 Rolling Hills Rd.,
Somerville, N.J. 08876